

Sreda , 08. oktobar 2008.
Svedokinja Draginja Urukalo
Svedok Stjepan Buhin
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 14.19 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobar dan svima. Gospodine sekretare, molim vas, najavite predmet.

sekretar: Dobar dan, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i drugih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Gospodine Hedaraly, da li je Tužilaštvo spremno da pozove svog sledećeg svedoka?

TUŽILAC HEDARALY: Da, časni Sude. Tužilaštvo želi da pozove Svedoka 52 u Zagrebu putem videolinka.

SUDIJA ORIE: Da, pogledajmo da li videolink sa Zagrebom dobro funkcioniše. Da. Vidim vas u Zagrebu. Ja vidim, dobro svedoka i predstavnika sekretarijata. Možete li reći Pretresnom veću ko je još u toj prostoriji u Zagrebu?

sekretar: Dobar dan, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici. U ime Tužilaštva iz kancelarije na terenu u Zagrebu mogu potvrditi da je sva tehnička oprema postavljena. U kancelariji na terenu sa nama je tehničar, za sada, dok ne počnemo sa svedočenjem, a kada počnemo on će napustiti prostoriju.

SUDIJA ORIE: Da. Mogu li da vas pitam, gospodo Urukalo, da li me možete čuti na jeziku koji razumete. Ako pogledate u vaš ekran, mozete videti ko vam se obraća.

SVEDOKINJA URUKALO: Treba li da ustanem?

SUDIJA ORIE: Možete li me videti?

SVEDOKINJA URUKALO: Ja vidim onog muškarca.

SUDIJA ORIE: Da. Ja sam sudija, zajedno sa još dvojicom sudija u ovom predmetu. Vidite mene, ja sam u crvenoj togi, zajedno sa drugim sudijama. Da li vam je to jasno?

SVEDOKINJA URUKALO: Pa, jasno mi je.

SUDIJA ORIE: Vi ne čujete moj glas pošto ja ne govorim vaš jezik, pa zbog toga ono što ja govorim vama se prevodi, pa možete čiti glas nekog drugog, ali on ili ona vam prevode ono što ja govorim. Da li vam je to jasno?

SVEDOKINJA URUKALO: Pa ja ne čujem nikoga drugog nego sad ovu žensku, čujem nju.

SUDIJA ORIE: Ta gospođa prevodi na vaš jezik ono što ja kažem. Na isti način ono što vi nama kažete prevodi se nama, tako da iako mi ne govorimo isti jezik, uz pomoć prevodilaca, mi možemo da razumemo ono što nam vi govorite, a vi možete da razumete ono što mi govorimo. Da li vam je to jasno?

SVEDOKINJA URUKALO: Pa, jasno mi je. Šta vi govorite sad.

SUDIJA ORIE: Vidite nas na ekranu, mi vidimo vas na ekranu preko kamere koja je u toj sobi. Mi možemo videti vas; vi možete videti nas. Da li vam je to jasno?

SVEDOKINJA URUKALO: Jasno.

SUDIJA ORIE: Da, sada ste, iako ste u Zagrebu, vi ste u sudnici jer mi vas možemo videti u ovoj sudnici i vi svedočite u ovoj sudnici i to na otvorenoj sednici. Da li vam je to jasno?

SVEDOKINJA URUKALO: Jasno.

SUDIJA ORIE: Kasnije vam neću ja postavljati pitanja, ali ja ću vam reći ko vam postavlja pitanja i pozvaću vas da odgovorite na ta pitanja. Ali pre nego što to uradite, prema Pravilniku koji se primenjuje u ovoj sudnici, od vas se traži da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Ja razumem da vi...

SVEDOKINJA URUKALO: Ja sam rekla. Ja ne mogu stotinu puta govoriti, ja sam rekla jedan put i šta ću vam ja. Eto kako.

SUDIJA ORIE: Da, da. Moramo kroz to ići korak po korak. Pošto vi ne možete čitati ja ću vam dovoriti reči i mi očekujemo da vi...

SVEDOKINJA URUKALO: Ja ne mogu čitati.

SUDIJA ORIE: Ne. Bez obzira na to ja ću vam reći tu svečanu izjavu, te reči koje mi očekujemo da vi kažete. Možete li molim vas da ponavljajete moje reči, a ja ću to izneti deo po deo. Molim vas ponavljajte moje reči. Svečano se zaklinjem...

prevodioci: prevodioci nisu čuli reč.

SUDIJA ORIE: Možete li ponoviti, možete li ponoviti reči koje ja govorim. Ja ih izgovaram polako i pozivam vas da ponovite te reči. Te reči su: svečano izjavljujem...

SVEDOKINJA URUKALO: Kuku meni. Svečano izjavljujem.

SUDIJA ORIE: Sledeće reči su, da ću govoriti istinu...

SVEDOKINJA URUKALO: Da ću govoriti istinu, istinu sam i rekla, jedna li sam ja, kud me više gnjavite.

SUDIJA ORIE: Da. Možete li takođe ponoviti sledeće reči: celu istinu i ništa osim istine.

SVEDOKINJA URUKALO: Ja što sam imala to sam rekla.

SUDIJA ORIE: Da.

SVEDOKINJA URUKALO: I šta vam ja mogu.

SUDIJA ORIE: A ono što ćete nam reći ovog popodneva, kada budete odgovarali na pitanja, takođe ćete nam govoriti celu istinu.

SVEDOKINJA URUKALO: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, u ime Odbrane mi prihvatamo to kao legitimnu svečanu izjavu.

SUDIJA ORIE: Sada, ako pogledate u vaš ekran videćete gospodina Hedaraly-a. Gospodin Hedaraly će vam postaviti neka pitanja. Gospodin Hedaraly je iz tima Tužilaštva. Pažljivo ga saslušajte i pokušajte da što bolje odgovorite na pitanja koja vam postavlja. Videćete ga. On ne nosi crvenu togu; on nosi crnu togu. Gospodine Hedaraly, izvolite.

TUŽILAC HEDARALY: Hvala, gospodine predsedavajući.

svedokinja: Draginja Urukalo

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC HEDARALY

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Dobar dan, gospođo Urukalo.

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Samo, pre nego što počnemo, možete li reći svoje puno ime, za zapisnik.

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pa ima te li ime i prezime moje.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Znam da imam. Ja vas samo pitam da to potvrdite zbog Suda.

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pa Urukalo Draginja, šta drugo.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Hvala vam. Možete li molim vas, potvrditi da ste rođeni 15. decembra 1922. godine?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY: Ako možemo na ekranu da pogledamo dokument 65 ter broj 5495, a to je tabulator 1 za gospodina sekretara u Zagrebu.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Gospođo Urukalo, službenik Suda u Zagrebu vam pokazuje jedan dokument. Možete li pogledati donji desni deo dokumenta i recite nam da li ste vi ta osoba koja je upisala X tu?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: A da li ste juče imali priliku da pogledate tu izjavu, a pod tim podrazumevam, da li vam je ona bila pročitana na vašem jeziku?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pročitane su.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: A kada vam je pročitana, da li je to tačno odrazilo ono što ste rekli članovima Tužilaštva sa kojima ste se sastali 2003. godine?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Je.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: A to što vam je pročitano, da li je to bilo istinito?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pa istinito, ono što sam rekla rekla sam i što sam jedna upamtila.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Ako bi vam se postavila slična pitanja kao što su vam tada postavljena, odgovori koje ste dali u svojoj izjavi, da li biste dali iste odgovore danas u Sudu?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pa što ne bih, ono što sam rekla, rekla sam i šta imam više. Što me jednu gnjavite više.

TUŽILAC HEDARALY: Gospodine predsedavajući, sada bih želeo da se dokument 65 ter broj 5495 uvede u spis po Pravilu 92 ter.

SUDIJA ORIE: Ne čujem prigovore. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P964.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P964 se uvodi u spis.

TUŽILAC HEDARALY: Hvala.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Gospođo Urukalo, imam samo nekoliko pitanja za vas, kako bismo pojasnili neke stvari koje se već nalaze u vašoj izjavi koju ste juče pregledali.

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Moje prvo pitane, u izjavi u paragrafu 3, pominje se da su ljudi napuštali selo u petak uveče. Moje pitanje je sledeće.

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Da li vam je iko rekao zašto su oni odlazili?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Ma niko mi nije rekao, šta ja znadem jadna, ko će mi reći. Samo vidim da bježi narod i da bježe traktori, auti, ja nisam htela od kuće nikuda i gotovo. Eto kako. Jer imala sam, jadna, nešto bašte i to sve otišlo i blago i žito i sve, kuku meni kukavici, a niti znam ni ko je, ni šta je, niti koga znam ni poznam.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: U sledećem paragrafu, govorite o hrvatskim vojnicima koji su ušli u selo. Da li je to bilo istog tog dana u petak ili je to bilo u subotu?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: A poslije, poslije, ne odmah u petak, jer oni nisu bili ni odmakli svi, poslije je to bilo, kad je nagnula ova vojska.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Da li znate da li je to bilo sledećeg dana ili je bilo nekoliko dana nakon prvog dana kada su ljudi otišli?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: A poslije su ovi naišli, za dan, dva. A bilo je i onda kad su otišli, ono poslije petka, onda kao u subotu odma ujutru su nagnuli do po sela vojska, a nisu bili do mene doprli.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: A kada su ušli, u vašoj izjavi ste rekli da su pucali naokolo. Da li su oni išta vama rekli, ili da li ste vi njima išta rekli?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: A šta će nam reći kad idu kroz selo i pucaju, nit se zna oklen ko puca, ti se sakrivas, kud, kako, đe ću se sakriti, u vraga. Samo pucaju i onda upadaju u kuće i eto kako. Skinuću ja ovo, ja ne morem sa ovim, ja volim bez ovoga.

SUDIJA ORIE: Ne.

SVEDOKINJA URUKALO: Čudno mi ovo nekako.

TUŽILAC HEDARALY: Možda se može podesiti jačina zvuka. Ne znam da li je to u pitanju.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: U vašoj izjavi, u paragrafu 4, rekli ste da su vas neki od vojnika nazvali Četničkom majkom. I ja sam razumeo da vi to želite ispraviti danas?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Nisu oni meni rekli četnička majko, nego četnička kurvo, ja sam tako rekla i tako su mi rekli. A vi ste sada rekli majko i opet izvrcete.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Hvala. Sada bih želeo da pređem na to šta su vojnici uradili, i znam da to može biti teško, i ako vam u bilo kom trenutku bude potrebna pauza, osećajte se slobodno da tražite to od sudija, jer ja želim da budem siguran da dobijamo pravilan sled događaja. U vašoj izjavi, vi pominjete neke vojnike koji su vas naterali da skinete odeću. A moje pitanje je da li su to bili isti oni vojnici koji su vas nazvali četničkom kurvom?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: A ko da ja jedna znam, neki dolaze neki odlaze, ne morem biti pametna, ko da ja pamtim i znadem, ko da bi i ti znala. Ko će ih znati!

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Koliko je hrvatskih vojnika ušlo u selo tog dana?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Ajme mene, ko će ih prebojiti, ko ih more prebojiti, jedni odlaze drugi dolaze, šta ja znadem koliko ih je bilo.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Da li je to bila velika grupa, da li ih je bilo više od deset, da li je bio samo jedan ili nekoliko?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Ajme mene majko moja. Ko će ih prebojiti, bog vas pomogo, šta ja znam koliko ih je bilo, ja jedna borim se sa sobom i svojom brigom, niti mogu prebojiti niti znadem kako ću prebojiti. Da je lako nije lako.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Dozvolite da predem na vašeg suseda, Dušana Urukalo. Da li znate koliko je on imao godina u to vreme. Da li je bio stariji ili mlađi od vas?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Ma stariji je bio od mene. A on je umro jadni, umrla mu je i žena.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Dobro.

TUŽILAC HEDARALY: Možemo li da pogledamo dokument 65 ter broj 5497. Gospodine sekretare u Zagrebu, to je serija od dve fotografije koje su u tabulatoru 4.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Gospodo Urukalo, vidite li te fotografije koje su ispred vas?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Da li one tačno prikazuju dvorište iza vaše kuće?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Da, sa ulice, pred kućom na vratima, ova košarka je dignuta gore, kad su nas tukli da idemo gole igrati. Na meni samo ostalo ono unutrašnji veš, gaćica, a tako njega kukavca svukli.

TUŽILAC HEDARALY: Gospodine predsedavajući, mogu li da dokument 65 ter broj 5496 uvedem u spis.

SUDIJA ORIE: Ne čujem prigovore. Gospodine sekretare.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P965.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P965 se uvodi u spis.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Gospodo Urukalo, želim da predemo na jedan malo kasniji trenutak kada je vaš unuk stigao u selo. Kada je on stigao, jesu li su ti ostali vojnici još uvek bili tamo?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Ostali su otišli kroza selo tamo prema našoj zadrugi, kroza selo otišli su tamo u Dželanil, Mariće, šta ja znam. A ja njega nisam prepoznala, jedna li sam ja. Ima ih trojica. Nit sa mnom govore, a on nije napravio nikom ništa, jedna li sam ja.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Kada je vaš unuk stigao, da li je bio sam ili sa drugim vojnicima?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Sam je on došao. Sa onom, kako se kaže, onim autom, vojnim onim kompanjel, kako se reče ne znam ni ja. On je došao da mene pogleda. A nije nikom ništa napravio, u mome komšiluku ono starije što je bilo to je sve pomrlo, što su bili sa mnom.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: A koliko vremena je prošlo nakon odlaska drugih vojnika do dolaska vašeg unuka?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: A šta ja znam kolko je prošlo vremena. Nije puno. Oni nijesu mogli doći do po sela tamo dok je on stigao.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: A kada je vaš unuk stigao, da li ste vi još uvek bili bez odeće?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: A nisam se znala jedna obući i kad sam videla njega da je ušo s puškom na sebi i opet ustrašila i prepala i niti znam kako ću se obući ni kako ću se svući. I on dok nije skinuo cvikare ja ga nisam prepoznala. Eto vidite kako mi je bilo. I on je oko mene, mene stišavao, čuti baba, strpi se baba i ja mu nisam dala da on ide da pogleda ko bi to bio, koga bi on pozno, ima njih više.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Da li ste mu rekli šta se desilo?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Ne znam od straha šta sam mu pričala.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Da li se sećate da li vas je on pitao šta se desilo kada vas je video bez odeće?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: A pitao me jadni i tješio me vidio da plačem pred kućom.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Da li ste nedavno razgovarali sa vašim unukom?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Nijesam odavno sa njim razgovarala, možda bi on i došo, al ne daju mu ćaća i mater, niti meni dolaze.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Da li znate zašto mu majka i otac brane da vas posećuje?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: A zato što su napravili čudo kod mene, odnijeli su mi sve iz kuće. I blago, oćerali dvije krave, dva prasca, dvoje teladi, 27 komada ovaca, žita, svega, vina, a ono nema šta nisu odnijeli i nemaju obraza doći k meni.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Da li znate da li vaš unuk zna da ste pomenuli njegovo ime u vašoj izjavi?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pa jadan ti je on, kako neće znati, možda zato oni i ne dolaze k meni, a šta je on napravio kome, ako sam ga izjavila pa morala sam izjaviti, šta je to novo.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Kada kažete „zato ne dolaze da me obidu“ da li je to nešto što su vam rekli kao činjenicu?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Možda me zato i ne obilaze, šta ja znadem jedna. Samo znam da meni ne dolaze.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Da li su vam dali razlog zašto ne dolaze da vas obidu?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Ma nije mi reko, a kako ću ja onda znati da mi reče, kad ne dolaze k meni, s kim, ne govorim ni s kim.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: U vašoj izjavi vi kažete da je vaš unuk napisao nešto na zidu vaše kuće kada je došao. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pa jeste ima to napisano, napisao „ne dirajte babu“.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Dozvolite da vam pokažem dokument 65 ter broj 5496.

TUŽILAC HEDARALY: A to je u tabulatoru 3 u Zagrebu.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Molim vas možete li da potvrdite da je to zid vaše kuće, to što vidite ispred sebe na slici?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Ne znam koliko se dobro vidi na ekranu, ja mogu predstaviti i ako se Odbrana slaže...

SUDIJA ORIE: Postoji li neki način da se dogovorite o tome, jer se ne vidi dobro, ali uz određene napore...

TUŽILAC HEDARALY: Mislim da možemo...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne vidim ništa na ekranu.

SUDIJA ORIE: Na ekranu možete videti slova. Svedokinja nam je rekla šta se tamo kaže.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, pitanje je sledeće, ona je nepismena i očigledno ne može da zna tačno.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC HEDARALY: Imam svečanu izjavu osobe koja je načinila tu sliku u kojoj se kaže šta tamo stoji. Ja mogu to da pročitam za zapisnik a da usvojimo kasnije ako to Odbrana želi – ja ću pokušati da se složim sa njima...

SVEDOKINJA URUKALO: To je tačno. Ja sam nepismena.

SUDIJA ORIE: Mogu li da zaključim, bez pomoći svedokinje, da strane treba da se dogovore o tome šta piše. Barem da ja dešifrujem – da li počinje sa N, onda E, onda nešto dugo, i onda I, R, A, U

TUŽILAC HEDARALY: Verujem da se kaže „ne dirati“, HV 142, a onda „zauzeto“ u poslednjem redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo minut.

TUŽILAC HEDARALY: Naravno.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sve ali poslednja reč, poslednju reč ne mogu da razaznam.

SUDIJA ORIE: Da ne uznemiravamo svedokinju sada sa ovim, jer nam ona i onako ne može pomoći. Gospodine Hedaraly.

TUŽILAC HEDARALY: Nudim na usvajanje dokument 65 ter broj 5496 i nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora.

sekretar: Časni Sude, dokazni predmet Tužilaštva broj P966.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P966 se usvaja u spis.

TUŽILAC HEDARALY– PITANJE: Hvala vam, gospođo Urukalo. Nemam više pitanja za vas. Ali možda će neko drugi imati pitanja. Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Gospođo Urukalo, možete li me ponovo videti na ekranu, u crvenoj togi sam?

SVEDOKINJA URUKALO: Vidim.

SUDIJA ORIE: Naredna pitanja će vam postavljati tim Odbrane. To nisu iste osobe kao što ste videli. To nije ponovo gospodin Hedaraly, iako su obučeni na isti način. Mogu li da proverim sa Odbranom, gospodine Mišetiću. Prvi iz tima Odbrane koji će vam postavljati pitanja je gospodin Mišetić. Ako pogledate u ekran videćete ga, i on će vam postavljati pitanja. Gospodine Mišetić.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIŠETIĆ

ADVOKAT MIŠETIĆ– PITANJE: Dobar dan, gospođo Urukalo.
SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Možemo li, molim vas, na ekranu da vidimo dokument pod oznakom 1D00-0410.

ADVOKAT MIŠETIĆ– PITANJE: Gospođo Urukalo, da li se sećate da ste otišli kod javnog zapisničara 15. novembra 1995. godine i tada ste dali ovlašćenje svom zetu Dane Šikliću i svojoj kćerki Slavki Šiklić da upravljaju i raspoložu jednim delom vaše imovine?
SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Oni su me vukli u Šibenik da sve ono prepisu što god imam u kući. Želeli su da me prevare, staricu jadnu, da uživaju.

ADVOKAT MIŠETIĆ– PITANJE: Nešto od...
SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Napravili što niko nije napravio.

ADVOKAT MIŠETIĆ– PITANJE: ...stvari koje su odneli da li je među njima bila mešalica betona i plug?
SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Da, da. Drljača od pluga, od traktora, drljača velika i mešalica mašina.

ADVOKAT MIŠETIĆ– PITANJE: Da li je među njima bila i stoka?

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, prvi deo vašeg pitanja nedostaje jer je prethodni prevod u toku, pa pravite pauze molim vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Propustio sam dva poslednja pitanja.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu. Za zapisnik, pitanje u redu 22 je bilo: Da li su oni takođe uzeli mešalicu betona i plug? Pitanje na strani 15 red 1 je: Da li su oni takođe uzeli nešto od vaše stoke?

ADVOKAT MIŠETIĆ– PITANJE: Gospođo Urukalo, počecu ponovo sa pitanjem o stoci. Da li su oni uzeli nešto od vaše stoke?
SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pa odneli su sve što sam god imala. Zato nemaju obraza meni ni doći, i reko mi sad kod mene imaš 100 maraka, đavo ih vidio ja vidjela nisam.

ADVOKAT MIŠETIĆ– PITANJE: Da li su među tom stokom bile ovce, jagnjad, krave, telad, svinje?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Dvije krave, dvoje teladi, dva prasca ko dva vuka veliki. I meni je žalije što onde od kuma mi uzeo četvero prasadi, osramotio cjeli varoš, da je išo u druga sela, a ne onde oklen se oženio.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne znam da li bi Sud želeo da se prevede „kum“...

SUDIJA ORIE: Mislim da se radi o nekim posebnim odnosima

ADVOKAT MIŠETIĆ– PITANJE: Gospođu Urukalo, kada su vas odveli u Šibenik da li se sećate da su tražili da stavite otisak prsta na jedan dokument tu u pisarnici 15. novembra 1995. godine.

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pa što su god rekli ja sam jadna radila i svedno mi sad je izašlo da me gonaju po sudu.

SUDIJA ORIE: Rekli ste da ste uradili ono što su vam rekli da uradite a onda ste još nešto dodali. Možete li ponoviti šta ste dodali.

SVEDOKINJA URUKALO: A šta ću ponoviti, kako god pito i govorio onom bilježniku, ja sam jadna, šta ja znadem, sutra mogu se nevratiti moja deca pa šta ću onda, a i ako se vrate gdje će se vrstiti kad su mi sve uzeli. Kad je on piso stolice u kući i stolove onda više nema svijeta, kako je gladan bio da se najede. A dočekan je bio kao ministar kad je došao u kuću moju.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, u ovom trenutku želeo bih da zatražim da se dokaznom predmetu 1D00-0410 da broj.

SVEDOKINJA URUKALO: Ala su me namučili...

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Gospodine sekretare.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D838.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D838 se usvaja u spis.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas, ako možemo videti 1D00-0414. Ako možemo da pređemo na stranicu 2 na engleskom. Prvo stranica 1 kako bi Sud mogao da vidi. To je izjava svedoka Odbrane uzeta od unuka gospođe Urukalo, Joška Šiklića. Ako možemo, molim vas, da pređemo na sledeću stranicu.

SUDIJA ORIE: Da li je vaša namera da ga ponudite na usvajanje?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne, ali verujem da je korektno pokazati to svedokinji, ako budemo morali da pozovemo gospodine Šiklića, onda bar njegov iskaz da predočimo svedokinji.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospođu Urukalo, vaš unuk Joška je dao izjavu o tome šta se desilo 6. avgusta...

SVEDOKINJA URUKALO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE:...i on je rekao da je došao 6. Avgusta i da su on i drgi pripadnici 6. domobranske brigade došli u vaše selo, to je u paragrafu 7, i da ste im vi i seljani ponudili pršutu, vino, rakiju. Da li se sećate ičega od toga što se desilo 6. Avgusta?

SVEDOKINJA URUKALO – ODGOVOR: Pa kad je dolazio svaki dan dok nije očero, nije se okano.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kada kažete da „je dovezen“ da li mislite da ga je neko svakog dana dovezio do vaše kuće?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pa dođe on sam, ima on kola svoja, ima on i danas kola.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U paragrafima 8 i 9 njegove izjave, on kaže: „za vreme mog boravka tamo nisam primetio nikakvo maltretiranje, niti je bilo ko spomenuo maltretiranje. Moja baka nikad nije spomenula, naročito ne u to vreme, da je bila maltretirana od strane vojnika Hrvatske vojske. Moja baka mi to nikad nije rekla“.

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Da sad može lagati. Ma ne bi ja to ni rekla. Možda su oni to rekli. Ne bi niko ni znao da nije tako bilo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: On kaže: „Baka mi nikad nije rekla da ju je bilo ko naterao da skine odeću i da ostane u donjem vešu ili da igra košarku sa bilo kim“

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Nako on bio zdrav, pa tako to ne reko pravo. Tako ti kažem.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo da pređemo na sledeću stranu, molim vas.

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Ne daj bože više nikom da se ponovi to. A nek pričaju što god hoce, a mene nek se kanu više, pa šta bilo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U paragrafu 15 on kaže: „moja porodica se sve vreme brinula o babi tokom tog vremena ona nam je dala ovlašćenje da raspolažemo njenom imovinom a kasnije je to i potvrdila u kancelariji javnog pisara 15. novembra 1995. godine.“ Da li se vaša porodica brinula o vama od vremena operacije *Oluja* do 15. novembra 1995. godine?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Pa kad su me naterali.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Šta su vas naterali da uradite?

prevodioci: Može li svedokinja da ponovi.

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: ...mogla bi krepat po njima, a uzeli su sve iz kuće moje. To nek ih bude sramota da me gonaju od nemila do nedraga. Dabogda da im se vratilo, pa videli kako je.

ADVOKAT MIŠETIĆ– PITANJE: U redu. Moje poslednje pitane: vaš unuk je takođe rekao: „Ja nisam napisao ništa na kući moje babe i ne znam zašto bi to trebao.“ Da li znate ko je zapravo napisao nešto na zidu vaše kuće?

SVEDOKINJA URUKALO - ODGOVOR: Nije niko drugi nego njegova ruka, ne treba se praviti, eto vidiš kako me lažu i mažu. Eto...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude...

SVEDOKINJA URUKALO: Može doći i zapaliti sad, a tako će i biti, što me je uvredio.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, u svetlu prethodnih odluka Pretresnog veća o izjavama svedoka Odbrane, nećemo nuditi ovaj dokazni predmet na usvajanje, i ja nemam više pitanja za svedokinju.

SUDIJA ORIE: Hvala...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE: ...gospodine Mišetiću. Mogu li da proverim sa ostalim timovima Odbrane. Gospodine Kay?

ADVOKAT KAY: Nemamo pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemamo pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Hedaraly?

TUŽILAC HEDARALY: Nema potrebe za dodatnim ispitivanjem.

SUDIJA ORIE: Da. Gospođo Urukalo...

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospođo Urukalo, sudije će možda imati jedno ili dva pitanja za vas. Prva će biti sutkinja Gwaunza, koji ima jedno ili više pitanja za vas. Sutkinja Gwaunza je žena i videćete je na ekranu.

ISPITIVANJE: PRETRESNO VEĆE

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUTKINJA GWAUNZA: Hvala. Vi ste rekli da ste odvučeni u kancelariju javnog pisara da biste prepisali na njih svoju imovinu. Moje pitanje je: zar niste mogli da odbijete da odete i da ne prepisete imovinu na njih?

SVEDOKINJA URUKALO: Pa ja nisam, jadna ja, to htela, to je on mene gonio u to, i mog'o me je zavesti gde 'oće, jer je onda mog'o raditi šta 'oće od mene, sram ga bilo - ići u narod.

SUTKINJA GWAUNZA: Možete li nam reći kada su tačno oni odneli te stvari iz vaše kuće?

SVEDOKINJA URUKALO: Kad je god dolazio nešto je vuko i nosio, a šta ja znadem, ja ne morem sve to jedna zapamtiti, a muka me 'vata kad čujem šta mi se govori.

SUTKINJA GWAUNZA: Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospođo Urukalo, ja imam jedno pitanje za vas: videli smo sliku vaše kuće, a na njoj jedva vidljive reči napisane na njoj, i meni se čini da je to prekriveno nekom belom bojom. Da li ste vi to videli?

SVEDOKINJA URUKALO: Pa krečom pokriveno. To je druga fasada na kući, mi smo to zabijelili sa tim da se više ne vidi to. Kad su dolazili vojnici onda kaže, da izvinete, da mogu dupe sa tim otrti, da to ne važi. A to opet ne veruje niko. Oj me mene šta dočekah.

SUDIJA ORIE: Da li ste to uradili vi sami, okrečili te reči...

SVEDOKINJA URUKALO: Nijesam ja to uradila. Ne znam ja to možda mi je mali unuk to uradio, da zakreči da se ne vidi to, jer je to prošlo, veli, ta Oluja, pa da se ne vidi više. A mogli su mi doći sina ubiti. Još su napravili dosta stvari mogu mi i to unesrećiti. A moga sina pozna skoro pola svijeta, nije nikom ništa napravio. Bio vozač i radio u robnoj kući, i on i ćerka. Nije ukro, on je uvatio lopova u robnoj kući. To je bilo preko novina. Unoć ga uvatio.

SUDIJA ORIE: Da li ostala vaša deca još uvek dolaze da vas posete?

SVEDOKINJA URUKALO: Pa kad me ne posjećuju, kako ću ja njima ići, išla sam ja jedna, ne boj se, i s torbom i korpom i svačim. Vukla što sam dalje mogla i kad me ko vidi evo kosovke vuče. A sad mi vraćaju sramotom i očistila njihove štale i svinjce i sve na svijetu. Pomagala sam im, moj čovek leži ima 22 godine u crnoj zemlji, što se mučio nad njihovim kućama pa sve sramotom vraćaju.

SUDIJA ORIE: Gospođo Urukalo, ja nemam više pitanja za vas, a kako gospodin Hedaraly takođe nema više pitanja za vas, ovim je zaključeno vaše svedočenje. Gospođo Urukalo, ja razumem da možda nije bilo lako za vas, u vašim godinama, da dođete i svedočite. Ja bih želeo da vam zahvalim što ste došli i što ste odgovarali na pitanja...

SVEDOKINJA URUKALO: Morate mi vjerovati da sam tužna i pretužna...pod strare dane, što mi nije bila potreba, i da me jednu maltretiraju.

SUDIJA ORIE: Gospođa Urukalo, ja još jednom želim da vam se zahvalim što ste došli i odgovarali na pitanja koja smo vam postavljali...

SVEDOKINJA URUKALO: Hvala i vama.

SUDIJA ORIE: Ovako je završeno vaše svedočenje.

SVEDOKINJA URUKALO: Hvala i vama.

SUDIJA ORIE: Sada ćemo da prekinemo videolink.

(svedočenje svedoka putem videlinka je završeno)

SUDIJA ORIE: Gospodine Hedaraly.

TUŽILAC HEDARALY: Ja verujem da je sledeći svedok tu. Prisutan je; gospodin Margetts je tu. On može nastaviti ili da napravimo kratku pauzu.

SUDIJA ORIE: Pa, zasedali smo nekih sat vremena do sada. Možda bi bilo bolje da malo ranije imamo pauzu i da imamo manje-više, normalan ponovni početak posle pauze. Sada ćemo imati pauzu i nastavljamo u 15.35 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Možete li uvesti svedoka u sudnicu.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Dobar dan, gospodine Buhin.

SVEDOK BUHIN: Dobar dan.

SUDIJA ORIE: Želeo bih da vas podsetim da ste još uvek pod svečanom zakletvom koju ste dali na početku vašeg svedočenja. Gospodine Mikuličiću, gledam na sat, imam na umu ono što smo vam rekli juče. Molim vas nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude.

svedok: Stjepan Buhin

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIKULIČIĆ

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Dobar dan, gospodine Buhin.

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Ja zapravo nisam siguran da li je dobro naglasiti Buhin ili Buhin. Ne bih htio krivo izgovarati vaše ime.

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Buhin je pravilno, ali pošto sam odrastao u Vukovaru, navikao sam na Buhin, svejedno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Juče smo završili sa pitanjem Grubora, i ja bih volio još par pitanja u vezi Grubora vam postaviti. Recite nam, jeste li vi bili upoznati da su nakon dojave o incidentu u Gruborima gospoda Romanić, načelnik policijske uprave i gospodin Mihić, zapovjednik policijske postaje Knin, izašli na teren u pokušaju da pronađu lokaciju? Da li ste vi to znali?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Nisam znao da su oni odlazili, samo da je patrola bila upućivana, koja nije pronašla zaseok Grubori.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Rekli ste nam da ste vi otišli u bazu UN-a radi obavljanja određenih razgovora. Možete li se sjetiti kad je to bilo točno, kojeg dana u odnosu na dojavu o Gruborima koju znamo, vidjeli smo juče iz dnevnika da je bila 25. poslijepodne, odnosno naveče? Kada ste vi išli u bazu UN-a?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: 26. Znači, drugi dan ujutro negdje oko 9.00 smo ja i kolega Barić bili u toj bazi i kontaktirali sa policajcima UN-a.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Koji je, zapravo, razlog bio da ste tamo otišli vi i kolega Barić?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Od njih smo dobili dojavu da se u Gruborima nalaze leševi. Pretpostavljali smo da su oni bili na mjestu i da nas oni najlakše mogu i odvesti ponovo, da nam pokažu mjesto događaja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: I kakav je bio rezultat tog razgovora, jesu li oni potvrdili da su bili na mjestu događaja ili o čemu ste razgovarali?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Da, oni su potvrdili da su bili na mjestu događaja i da će nas vrlo rado odvesti tamo, pa smo dogovorili da se nađemo negdje oko 13h, znači negdje smo ostavili tri sata vremena da organiziramo dolazak istražnog suca iz Zadra i ekipe za uviđaje, tako da svi zajedno možemo poći iz Zadra u Grubore.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Međutim, to se nije nikad dogodilo.

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Da, kao što sam rekao negdje oko 12.00 došlo je do razgovora sa gospodinom Sačićem, telefonski poziv gospodina Morića i od toga se odustalo, iako se u međuvremenu sa gospodinom Cetinom dogovorilo sve da će se odraditi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Hvala vam na ovim odgovorima. Vi ste u vašoj izjavi spomenuli, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P963.

prevodioci: Prevodioci mole da advokat Odbrane govori u mikrofon.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličić, ponovo vas pozivaju da govorite u mikrofon.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Pokušaću, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Mogu li da vas pitam nešto u vezi sa vašim poslednjim odgovorom, gospodine Buhin. Kakva ideja je odbačena?

SVEDOK BUHIN: Ovaj dogovor da će istražni sudac i ekipa za očevid doći u Knin.

SUDIJA ORIE: Dakle, odbačena je ta ideja da se istražni tim pošalje na to mesto. U isto vreme, rekli ste: „Iako smo se u međuvremenu dogovorili sa gospodinom Cetinom da će se sve odraditi“. Na jednoj strani kažete da je ta ideja napuštena, ali ste se dogovorili da će se sve ostvariti. Kako treba da razumem taj odgovor?

SVEDOK BUHIN: Kao što sam rekao, sa gospodinom Cetinom sam dogovorio da će doći istražni sudac i ekipa. Oko 12h kad je gospodin Morić nazvao i rekao da se gospodin Barić i ja ne mješamo, odnosno meni je rekao da se ne mješam u poslove kriminalističke policije, ja sa temeljnom policijom sam prestao sa svim postupanjima i nisam više kontaktirao niti sa UN policijom, niti sa bilo kim drugim u vezi tog postupanja. Na to sam mislio kad sam rekao da napuštamo dogovoren posao.

SUDIJA ORIE: Da. Dakle od tog trenutka kažete da je napuštena ta ideja da se pošalje istražni tim. Da li je to...

SVEDOK BUHIN: Ne. Od tog trenutka, od kad je mene nazvao gospodin Morić, ja sam napustio poslove vezane za događanja u selu Grubori i nisam više kontaktirao sa UN policijom. Što se dalje događalo toga dana, nisam pratio.

SUDIJA ORIE: Da. Dakle da li je bila napuštena ta ideja o slanju istražnog tima ili ne, vi kažete, da vi više ništa niste imali sa tim, dakle da li je prema vašem znanju ta ideja bila napuštena ili ne...

SVEDOK BUHIN: Ne nisam znao. Kad sam to rekao, mislio sam da je napuštena ideja sa našim sastankom sa UN policijom i odlaskom temeljne policije na mjesto događaja. Taj dio je napušten, svi ostali poslovi ostali su na dogovoru gospodina Cetine i krim policije.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite, gospodine Mikuličić.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Ako sam pravilno shvatio, kada ste rekli da je napuštena ideja vi ste mislili na ideju da se vi angažirate u tom radu, pa je nakon razgovora sa

gospodinom Morićem ta ideja napuštena, obzirom na njegovu uputu da se držite dalje od kriminalističke policije, uz temeljnu policiju. Da li je to točno?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Upravo tako.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Hvala vam na objašnjenju. Jedno pitanje s tim u vezi, jeste li vi znali da je taj dan kada se dogodio incident u Gruborima, bio sazvan sastanak UN sa mještanima u školi u Plavnom zbog određenih sigurnosnih problema u dolini Plavno. Jeste li vi o tome bili obavješteni?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti, ali vjerojatno nisam jer bi mi ostalo to u sjećanju.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Dobro. Gospodine Buhin, u vašoj izjavi, rekli ste da ste, to je stranica 5 predzadnji odlomak u hrvatskoj verziji dokaznog predmeta Tužilaštva broj P963, odnosno stranica 6 drugi odlomak u engleskoj verziji. Vi ste rekli da ste kasnije saznali da ubojstva u Gruborima nisu pravilno obrađena kao kazneni slučaj. Možete li nam malo pojasniti ovu vašu izjavu, kada ste to kasnije saznali?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: To sam tek saznao povratkom na rad u Ministarstvo unutarnjih poslova u Zagreb, u razgovoru sa kolegama iz krim policije koji su tamo bili.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: A da li ste imali saznanje, odnosno da li danas imate saznanje da je zapravo istraga o Gruborima još uvek otvoreni predmet u Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Ne pratim ta događanja više, pa ne znam o tome ništa.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Spomenuli ste nadalje u svojoj izjavi, gospodine Buhin, ubojstva u selu Gošić i rekli ste čak, da ste i vi osobno bili na mjestu događaja zajedno sa gospodinom Romanićem i tako dalje. Taj incident je zajedno sa incidentom u Varivodima bio predmet zajedničke istrage vojne kriminalističke policije i kriminalističke policije MUP-a. Da li vam je to poznato?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Sjećam se događaja, ali detalje oko... znam da je sprovedena i očevid i sve što je trebalo tada napraviti, ali puno detalja se ne sjećam ko je sve sudjelovao.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Mi smo već vidjeli dokaze u vezi toga, a pri tom referiram na dokazni predmet Tužilaštva broj P802, iz kojeg proizilazi da je formirana operativna akcija Varivode u kojem je točno predviđeno čiji su zadaci i kakvi su zadaci vojne kriminalističke policije i civilne policije. U vezi toga hoću vas pitat, vi ste spomenuli da vas nitko nije zvao da svjedočite o tim ubojstvima u Gošiću. Vi niste bili očevidac tih događaja, zar ne?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Ne. Ja sam zajedno sa temeljnim policajcima, tražio mjesto događaja i došao na mjesto događaja, osigurali smo mjesto događaja, prema pravilima postupanja temeljne policije, a sve drugo su radili radnici krim policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Dakle, niste niti sudjelovali u kriminalističkoj obradi, zar ne?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Hoćete li se složiti sa mnom, gospodine Buhin, da i nije uobičajeno da se pripadnik policije zove na svedočenje u sudskom predmetu ukoliko ili nije očevidac događaja ili ukoliko nema nekih saznanja procesnih koja su važna za predmet događaja. Da li se slažete sa tim?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Slažem se

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Dakle, to što niste bili pozvani kao svjedok povodom ubojstva u Gošiću i Varivodama to nije nešto neuobičajeno, nije ništa čudno, zar ne?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Nije me začudilo, ne vidim potrebu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Hvala vam. Referiram dalje na vašu izjavu u kojoj smo rekli da je hrvatska vlada putem Ministarstva unutrašnjih poslova dala zadatak policiji da štiti ljude i imovinu. Sjećate se da ste tako kazali?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Da to su temeljni poslovi policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Radi reference to je engleski tekst stranica 7, treći odlomak. Rekli ste nam u vašem svjedočenju da je policija imala problema, zbog manjka ljudi, zbog terena koji je bio delimično miniran, zbog nepoznavanja terena, zbog toga ljudi, policajci nisu bili dovoljno iskusni i školovani. Znači, očito da je policija postupajući na tom terenu morala utvrditi neke prioritete, da li se ja varam ili govorim sukladno vašem shvaćanju?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: U svakom slučaju, da s obzirom na brojnost i tehničke i ostale mogućnosti upravo smo to morali napraviti.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Sasvim ukratko, koji su to onda prioriteti bili?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Prioriteti su bili: osigurati objekte od vitalnog značaja koji su bili na tome području, osigurati objekte u kojima je bio smještaj djelatnika policije, objekte same policije - postaje i uprave, zatim uspostava blokadnih punktova, da najprije probamo staviti pod nadzor glavne komunikacije, a preostali dio koji je bio stvarno malo policajaca koristili smo za ophodnje i pretežno su najviše posla imali direktno po dobivenim zadacima, a ne slobodnim ophodnjama.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Kad ste spomenuli vitalne objekte, da li to uključuje sakralne objekte, kulturno-povjesne objekte, industrijske pogone, taj tip objekata.

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Da. Jer upravo u Kistanjama zatekli smo neoštećeni manastir gdje smo smestili 10 policajaca da stalno borave i da se brinu o sigurnosti tog objekta. U Kistanjama smo u školu koja je takođe bila oštećena, čini mi se, postavili policajce. U Kistanjama smo štitili jednu tvornicu, ne sjećam se koju, i niz još drugih važnijih objekata.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Jeste li u tom poslu, prema vašem sjećanju, naišli i na skladišta vojne opreme koja su zaostala iza povlačenja vojske tzv. Republike Srpske Krajine?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Nismo naišli na skladišta, jedino poligon koji je koristila milicija Mile Martića, bio je u jednom delu devastiran, vidjelo se da je već tu bilo i oštećenja i odnošenja, ali našim dolaskom, postavili smo tamo policajce koji su nastojali zaštititi taj objekat.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Da li se sjećate da je u manastiru koji je bio predmet zaštite, pronađeno određena količina streljiva i eksploziva?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Ne mogu se toga sjetiti.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Spomenuli smo uvodno, koja je bila osnovna dužnost koordinatora, a to je bila, zapravo, jedna provedba ove politike, ako se slažete sa mnom, koju je vlada Republike Hrvatske putem policije dala u zadatak.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sad molio samo časkom da predemo na privatnu sjednicu, jer ćemo pokazati dokazni predmet Tužilaštva broj P501 koji je uveden pod pečatom. Dokazni predmet Tužilaštva broj P501.

SUDIJA ORIE: Preći ćemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na javnoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Složit ćete se sa mnom da je zapravo kroz ove upute operacionalizirana ona ideja, koju ste vi rekli da je vlada dodelila zadatak MUP-u, da se štite ljudi i imovina?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Da to i jesu temeljni zakoni koji su i regulirani zakonom o unutarnjim poslovima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Jeste li ikad za vreme vašeg rada u Kninu stekli utisak ili mogli zaključiti da hrvatska vlada putem Ministarstva unutrašnjih poslova poduzima bilo kakve mjere ili aktivnosti koje bi bile usmjerene na prikrivanje zločina ili drugih kažnjivih djela?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Ne, nisam takav dojam imao.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Jeste li ikada, gospodine Buhin, o bilo kojem incidentu službeno komunicirali sa generalom Markačem?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Ne, s njim nisam, niti usmeno nikad komunicirao, samo smo se u nekoliko navrata sreli u prostorijama ministarstva u prolazu, i poznajem ga samo po viđenju, a komunicirali nikad nismo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Hvala vam na odgovorima, ja nemam više pitanja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Mikuličiću. Gospodine Buhin, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Mišetić koji je advokat gospodina Gotovine, samo da on dobije nameštaj koji mu je potreban.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIŠETIĆ

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Buhin.

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Želeo bih da počnem sa temom o kojoj ste govorili juče. Da li se sećate da vas je gospodin Kay pitao da li je ministar Jarnjak ikada bio u Kninu i vi ste odgovorili da, koliko se vi sećate, on nije bio u Kninu posle operacije Oluja, dok ste vi bili tamo. Da li je to uredu?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Točno tako.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste bili prisutni kada je tabla policijske stanice stavljena u Knin, 6. avgusta?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Sjećam se samo da je, nije to bilo 6. [avgusta] dva do tri dana nakon toga, dolazio gospodin Morić i donio je table koje smo postavljali. Ne mogu se sjetiti da li je prije mog dolaska bila policijske uprave na policijskoj postaji.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas, želeo bih da svedoku pokažem snimak koji je dokazni predmet Odbrane broj 227.

(video snimak)

Ivan Jarnjak: Gospodine načelnice, dozvolite da vam predam tablu sa natpisom Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijska uprava Knin. Prema ustavnom zakonu Republike Hrvatske o manjinama, predviđeno je da Knin ima kotar i da u Kninu bude uspostavljena policijska uprava. S obzirom da o istom zakonu nema još legitimno izabrane skupštine na čiji predlog bi trebao biti imenovan načelnik a imenuje ga vlada Republike Hrvatske, vi ste imenovani kao VD načelnik do izbora ovdje, do skupštine, a iza toga skupština će predložiti načelnika Vladi Republike Hrvatske. A do tada, dajem vam u zadaću da obavljate sve poslove koje propisuje Ustav Republike Hrvatske i zakoni Republike Hrvatske i da ospostavite civilnu vlast u Kninu i na području svoje policijske uprave na onom dijelu na kojem vi obnašate. Vezani ste uz policijsku upravu Zadar. Čestitam vam.

(kraj video snimka)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Ne, ne. Da. Čestitam je prevedeno, da. Molim vas nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Buhin, sećate li se da ste prisustvovali ovoj ceremoniji?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Sigurno nisam bio prisutan i ovo je vjerovatno bilo u jutarnjim satima 6. kolovoza, prije dolaska gospodina Barića i mene u Knin. Zato taj događaj i nisam evidentirao u svom sjećanju.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Da li je tačno da je gospodin Romanic došao u Knin – već je bio u Kninu kada ste vi stigli?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Tačno i on je preuzeo od gospodina Jarnjaka ovu tablu sa natpisom policijska uprava.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Takođe bi hteo da govorimo o pitanju o kom ste razgovarali sa gospodinom Margettsom, o tome kada su civili počeli da se vraćaju u Knin. Prvo ću vam pokazati niz dokumenata, a nakon što vam pokažem seriju dokumenata, postavicu vam nekoliko pitanja na osnovu tih dokumenata.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim gospodina sekretara da pogledamo dokazni predmet Tužilaštva broj 352.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Buhin, ovo je izveštaj, situacijski izveštaj iz sektora Jug UN u Kninu od 6. avgusta u 20.30 časova. Možete to videti na naslovnoj strani. Ako sada pređemo na šestu stranicu izveštaja na engleskom, molim vas, to je tačka F.

TUŽILAC MARGETTS: Gospodine predsedavajući, u ovom trenutku, mogu li da potvrdim da je ovo deo materijala koji nije obelodanjen za nas.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Trebalo bi da bude. Proverićemo to, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da, molim vas učinite to, u međuvremenu vi možete nastaviti.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U paragrafu F, UN su izvestile 6. avgusta – negde na polovini tog paragrafa: „U Kninu je viđeno mnogo civila uključujući vozila sa splitskim registarskim tablicama i vraća se normalno stanje.“ To je 6. [avgusta] u 20.30 časova.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas da vidimo dokazni predmet Tužilaštva broj P806. Časni Sude, posavetovao sam se sa referentom za predmet i ovaj dokument jeste obelodanjen Tužiocu. To je tačka 50 na spisku koji je obelodanjen tužiocu.

SUDIJA ORIE: Dok gospodin Margetts traži to da proveri, vi možete nastaviti.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Buhin, ovo je izveštaj Posmatračke misije Evropske zajednice (ECMM) od 8. avgusta 1995. godine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo, molim vas, da pređemo na stranu 2 ovog dokumenta, odeljak 4a.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Posmatračka misija Evropske zajednice 8. avgusta napisala je: „Meštani i HV nastavljaju pljačke širokih razmera sa konvojem pljačkaša koji je viđen kako odlazi prazan i vraća se pun iz ovih gradova. Raseljena lica se već vraćaju u svoje nekadašnje domove.“ To je 8. [avgust].

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sada, gospodine sekretare, možemo li da pređemo na dokazni predmet Tužilaštva broj P933, molim vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Na prvoj stranici, iznad odeljka koji počinje sa „Vojna situacija“ nalazi se paragraf – i ovo je izveštaj Evropske komisije iz Knina od 9. avgusta 1995. godine. U tom paragrafu se kaže: „Izgleda da je Knin, po prvi put postao velika turistička atrakcija. Na glavnom putu između Knina i Drniša zabeležen je veliki promet.“ Ako možemo, molim vas, da pređemo na sledeću stranu tog dokumenta. Pod „humanitarna pitanja“ negde na sredini tog dela, u pogledu Drniša, kaže se: „Videli smo isti razvoj situacije u Drnišu. Mnogo civila je u gradu i izgleda da traže imovinu koja im je ranije pripadala.“ Gospodine Buhin, postavljena su vam pitanja o tome kada su civili počeli da se vraćaju na to područje, ja sam vam pokazao tri dokumenta koje je Tužilac uvrstio u spis i to iz izvora UN-a i Evropske komisije koji ukazuju da su civili počeli da se vraćaju u Knin i u nekadašnji sektor Jug nekoliko dana nakon operacije Oluja. Da li je to u skladu sa onim čega se vi sećate?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Da, najviše se sjećam da je najveći ulazak civila bio prvim dolaskom vlaka iz Zagreba i nakon toga je uspostavljena redovna linija i svaki dan su dolazili civili iz pravca Zagreba i iz pravca Splita. Teško mi se sada sjetiti detalja, ali prema ovim izvješćima, pojedini civili su uz neke propusnice prolazili kontrolne punktove, ili su prolazili cestama koje nisu bile pod kontrolom policije. To je veliko područje, domaći ljudi znaju glavne puteve i znaju sporedne puteve. Dolazilo se sa svih strana, odlazilo se tamo gde nema policije. UN posmatrači su nešto od toga vidjeli, zabilježili. Sigurno da je bilo takvih slučajeva.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Preći ćemo na temu voza za koji trenutak, ali ja sam, takođe, želeo da vas pitam, ovi izveštaji koji govore o raseljenim licima koja su se vraćala u svoje nekadašnje domove. I oni takođe govore o, u slučaju Drniša, izveštaji pominju da se Posmatračkoj misiji Evropske unije činilo da ti civili traže imovinu koja im je ranije pripadala. Da li je to bila uobičajena pojava u tom području da se raseljena lica vraćaju u to područje i traže svoju imovinu; i kakve je probleme, ako jeste, to izazvalo policiji, u smislu prevencije pljački?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: To je bila uobičajena pojava jer oni su prvi koji su pokušavali da što prije dođu na svoju imovinu. Ono što su zatekli pokušali su i spasiti čak i ponijeti u objekte gdje su smješteni kao prognanici, međutim tu je bio problem na kontrolnim punktovima

jer s ničim nisu mogli dokazati da je to njihova imovina. Ta se imovina oduzimala, oni su se vraćali, pokušavali su nekim drugim zaobilaznim putevima iznijeti tu imovinu i to je bio veliki problem za policiju.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ako je neko, na kontrolnom punktu, raseljeno lice ili izbeglica, rekao policijskom službeniku na kontrolnom punktu da ta roba koja se sada nalazila u automobilu je bila, u stvari, roba koja je njima pripadala, a koja im je bila ukradena tokom okupacionog perioda, kako bi policijski službenik, u stvari, znao da li je to ukradena roba ili je ona pripadala toj osobi; i koje bi korake policajac preduzeo?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Policajac nije nikako mogao razlučiti da li je roba ukradena ili su predmeti koji su bili ranije u vlasništvu te osobe. Nije niko bio ovlašćen da izda takvu potvrdu građaninu da bi mogao iznijeti te predmete, pa su najčešće građani vraćani sa kontrolnog punkta da se sami osiguraju čuvanja te imovine dok se nešto drugo ne riješi, ili im se imovina oduzimala ako su priznavali da je, da su predmeti otuđeni.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro. U vezi sa vozom, ja tvrdim da se strane slažu da je dan kada je voz slobode sa predsednikom Tuđmanom došao u Knin, bio 26. avgust 1995. godine. Želeo bih da vam pokažem snimak od 15. avgusta 1995. godine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, to je dokument koji nosi oznaku 1D00-0423.

(video snimak)

Saša Kopljar: Na redu je Knin i kolega Denis Latin. Dobro večer, Denise.

Denis Latin: Dobro večer, Saša. Dobro večer Hrvatskoj iz Knina.

Saša Kopljar: Velika je Gospa, je li ovaj blagdan proslavljen i u tek prije deset dana oslobođenom Kninu?

Denis Latin: Moram ti reći da je danas u Kninu bilo izuzetno. Procjenjujemo da je Knin danas posjetilo negdje između dvije i tri tisuće ljudi. Mislim da o tome najbolje govore slike, zato pogledajmo prilog.

„Prvim vlakom iz Splita u Knin je stiglo više od 500 prognanih Kninjana. Blagdan Velike Gospe dao je prigodu i mnogim drugima koji su napravili pravo slavlje na ulicama grada. Nakon svete mise u zapaljenoj crkvi Svetog Ante, većina Kninjana otišla je svojim domovima spremna da ih više nikada ne napusti.“

(kraj video snimka)

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Buhin, tu ste videli voz koji je došao iz Splita u Knin, 15. avgusta u kom je čini se bilo puno civila. Da li se sećate, u stvari, da je voz iz Splita prevezio civile u Knin znatno pre nego što je *Voz slobode* predsednika Tuđmana došao 26. avgusta?

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Sada sam i ja u nekoj dilemi, jer prema ovoj snimci vidljivo je da je promet bio i ranije uspostavljen na toj relaciji. Koliko sam se ja sjećao da je prvi vlak prošao kada je bio i predsjednik Tuđman u njemu, ali sad vidim da je redovni promet bio i puno ranije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ljudi koji su bili u vozu koji je došao iz Splita, kaže se da je bilo oko 500 ljudi u vozu. Reporter kaže da je u Kninu bilo nekih 2-3000 ljudi tog dana. Svi ti ljudi nisu morali imati posebnu propusnicu da bi mogli ući u Knin?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Nisu ni mogli dobiti toliki ljudi propusnice, točno je da je većina, da su dolazili bez propusnica.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ja nudim u spis video snimak koji nosi oznaku 1D00-0423.

TUŽILAC MARGETTS: Časni Sude, nemam prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet Odbrane broj D839.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D839 je usvaja u spis.

TUŽILAC MARGETTS: Gospodine predsjedavajući, želeo bih da iskoristim priliku da naglasim da je ovaj dokument bio u registratoru, ali zatamljen. Hvala.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, želeo bih da predemo na dokazni predmet Odbrane broj 661, molim vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Buhin, ono što imamo na ekranu je nešto što se zove radni nalog iz šeste policijske uprave Benkovac. Datum je 11. i 12. septembar 1995. godine. Tu se spominje patrola i ime Stefan Ljutić. Prvo, možete li objasniti šta je to radni nalog za patrolu?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: To je uobičajeni obrazac, radni nalog, koji svaki pozornik ili svaka patrola dobije prije odlaska na svoj zadatak.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ako sada pogledate ovaj radni nalog, zadaci koji su zadati toj patroli, treći zadatak sa dna stranice, kaže se: „vršiti legitimaciju i pregled svih sumnjivih osoba i vozila (posebno vozila sa registarskim oznakama HV-a) o čemu obavezno dostavljati službenu zabeležku.“ Onda se kaže: „osobe koje se zateknu da prenose stvari i predmete sprovesti u policijsku stanicu radi krivične obrade.“ Ako može da se okrene stranica, molim vas. Ovo je odeljak za izveštavanje radnog naloga, koji izgleda da je stvarno izveštaj patrola o tome šta je ona učinila na osnovu radnog naloga. Ako pročitate šta je ova patrola učinila 12. septembra: „u 20.30 na putu između Biljane Gornje i Atlagića Kule zatekli smo Peru Oštrića“, daje se datum njegovog rođenja „koji je bio obučen u unuformi HV-a i vozio je ukradeno vozilo, marke *zastava* 750. Priveden je u policijsku stanicu na dalju obradu. U saradnji sa službenicima vojne policije, vozilo je oduzeto uz odgovarajuću potvrdu.“ Prema ovom radnom nalogu policija

je, u stvari, mogla da zaustavi sumnjiva vozila uključujući vozila koja su imala tablice HV-a na sebi. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Osoba koja je pisala i davala zadaće ovoj patroli je vjerojatno bez većeg policijskog iskustva, jer nije mogla dati zadaću civilnoj policiji da kontrolira vozila sa oznakom Hrvatska vojska. To je jedno. A drugo, vidi se na poledini da je policija dobro postupila jer je zaustavila vozilo *zastava 750*, koje je civilno vozilo, pri legitimiranju su utvrdili da se radi o osobi u odori Hrvatske vojske i zajedno sa vojnom policijom nastavljena je kriminalistička obrada.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pa, onda je u redu ako se kaže da neko ko je bio pripadnik Hrvatske vojske, u uniformi, je mogao biti zaustavljen od strane policije u izvršenju krivičnog dela i odveden u lokalnu policijsku stanicu MUP-a kako bi bio predat vojnoj policiji. To je bila odgovarajuća procedura, zar ne?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Možemo li, molim vas, da pređemo na dokazni predmet Odbrane broj D97.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: To je izveštaj koji je ministar Jarnjak poslao državnom tužiocu, gospodinu Hranjskom, 2. oktobra 1995. godine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Možemo li, molim vas, da pređemo na stranicu 2.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo su statistički podaci za period od 22. avgusta do 2. oktobra 1995. godine. Govori se o policijskoj administraciji, o statistici za različite tipove krivičnih dela. I onda ako pređemo na deo koji govori o profilu počinitelaca. Za Zadar-Knin, govori se o 192 uviđaja na licu mesta, poznati počinioci su identifikovani...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo trenutak, časni Sude.

(Odbrana se savetuje)

SUDIJA ORIE: Da li je ovo dokument sa kojim smo ranije imali problem...

ADVOKAT MIŠETIĆ: To je ono što proveravam, časni Sude.

(Odbrana se savetuje)

ADVOKAT MIŠETIĆ: Rečeno mi je da je ispravna verzija u elektronskoj sudnici. Samo treba da bude povezan sa prevodom.

SUDIJA ORIE: Da. Mi smo imali...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, imali smo, časni Sude. Izvinite.

SUDIJA ORIE: ...ovaj problem i ranije, da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U hrvatskoj verziji, gospodine, možete videti da se identifikuju počinioci u Zadru-Kninu, 28 pripadnika HV-a, 194 civila i 1 zloupotreba uniforme. Sada, zapravo policija je mogla identifikovati i istraživati počinioce krivičnih dela čak i ako se ispostavi da su oni pripadnici HV-a, zar ne?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: To je vjerovatno... ne mogu to tvrditi, jer ako je utvrđeno da je počinilac pripadnik Hrvatske vojske onda je pozivana vojna policija koja je nastavljala daljni rad. Možda se u nekim slučajevima, zbog stručnosti ili neke druge problematike, zajedno obrađivalo da se vidi što je počinio kao pripadnik vojske, a što kao civilna osoba.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Pređimo onda na dokazni predmet Odbrane broj 809. Časni Sude, zamoljen sam da tražim vašu dozvolu na napravimo korekciju u dokaznom predmetu Odbrane broj 97 da bi se prevod na engleski zamjenio sa ispravnim prevodom na engleski.

SUDIJA ORIE: Da, čak se pozdravlja to.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, hvala.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je krivična prijava koju je podneo gospodin Kardum, 1. septembra 1995. godine. I ako pogledate ovu stranicu, gospodine, to je krivična prijava podneta protiv Nina Starčevića, kog je identifikovao gospodin Kardum kao vojnika u vojnoj evidenciji u Zadru.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako okrenemo stranicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ako pročitate to, izgleda da je gospodin Starčević učestvovao u krađi vozila, koje mi je oduzeto i podneta krivična prijava. U stvari, službenici MUP-a su mogli podneti krivične prijave protiv lica koja su identifikovali kao pripadnike HV-a. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Ne mogu to tačno tvrditi jer prema mojim saznanjima svaku takvu obradu trebala je izvršiti vojna policija, jer nisam stučan za poslove kriminalističke policije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Možemo li da pređemo na dokazni predmet Odbrane broj D486, molim vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je izveštaj Čede Romanića od 21. septembra 1995. godine. Zamolio bih vas da ga pročitate i da mi kažete kad završite sa čitanjem.

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Pročitao sam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro. Ovo je incident u kom je policija otvorila vatru na kontrolnom punktu iz automatske puške na vozilo kojim je upravljao štabski komandant

Miroslav Lučina jer je pokušao da se odveze sa kontrolnog punkta. Gospodin Romanić, u dopisu, ukazuje da je upotreba sile bila primerena. Da li se slažete da je policajac mogao, u stvari, upotrebiti silu da uhapsi komandanta HV-a, u koliko je ta sila bila neophodna, da spreči izvršenje krivičnog dela?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: U to vrijeme je to bilo i prihvatljivo. Danas kad su sredstva komunikacije daleko povoljnija siguran sam da bi policija postupila na drugi način, da bi pokušala pratiti to vozilo do mogućnosti da se zaustavi i da se obavi policijski posao. Tada, to su još bili sveži dani posle rata, bilo je potezanja oružja, pucanja i policajci su to napravili sa razlogom da ga zaustave. Moglo se pretpostaviti da će takva, agresivna osoba koja se legitimirala kao pripadnik vojske potegnuti oružje, učiniti bilo što teže i ovaj postupak je ocenjen opravdano.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pitanje falsifikovanih potvrda...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetić, možemo li dobiti odgovor svedoka na ono što je bilo vaše pitanje. Ne kakva bi se vrsta sile koristila protiv osobe u određenim okolnostima, ali ja sam razumeo vaše pitanje je bilo da svedok komentariše da li je policajac mogao delovati protiv vojne osobe, čak i na komandnom položaju.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Zbog toga...

SUDIJA ORIE: Ili da li je to...

ADVOKAT MIŠETIĆ: ...u svetlu reda 17 mislio sam da je odgovorio na to, ali ako je potrebno dodatno pojašnjenje, dobro. Strana 46, red 17.

SUDIJA ORIE: Ne. Ja sam razumeo da je odgovor svedoka bio uglavnom koju vrstu sile bi koristili u određenim okolnostima, da li biste ga pratili, i tako dalje. Koliko sam ja razumeo vaše pitanje je bilo: kako neko ko je pripadnik civilne policije može delovati protiv nekoga ko je bio na komandnom položaju u vojsci.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: To je očigledno problem.

TUŽILAC MARGETTS: Da, gospodine predsedavajući. Pitanje koje proizilazi iz ovog dokumenta je protiv koga je, u stvari, akcija bila usmerena, s obzirom da su bile dve osobe različitog statusa, pa...

SUDIJA ORIE: Da, da...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo...

SUDIJA ORIE: Da. Ali hajde da o tome ne raspravljamo u prisustvu svedoka – ako ste postavili pitanje i ako svedok potroši pola minuta odgovarajući na pitanje, naravno, a Pretresno veće bi

zaista cenilo ako je odgovor, pre svega, vezan za pitanje, onda bi to pomoglo Pretresnom veću da shvati.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu.

TUŽILAC MARGETTS: Da, gospodine predsedavajući. Ako je ovaj dokumen primerak na koji svedok treba da fokusira, onda bih ja zamolio za karakterizaciju sadržaja ovog dokumenta, pre nego za delimičan opis.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ja sam tražio od njega da pročita dokument, pa ne znam koliko bolju karakterizaciju je mogao da dobije nego da mu kažem da pročita u sebi. Ali ako možemo da ga zamolimo da isključi svoj mikrofon [slušalice], jer mislim da je ovde pitanje ko je stvarni počinilac.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, jasno se kaže, u verziji na hrvatskom, a mislim i na engleskom, ali dozvolite mi da kažem to ponovo. Kaže se: „došlo je do verbalnog konflikta između komandanta štaba Miroslava Lučine i navedenih policajaca, koji ih je vređao i sprečavao u obavljanju njihove dužnosti. Onda je on seo za volan u nameri da se udalji“. U hrvatskoj verziji, primetićete da nema ničega između „njihove dužnosti“ i „onda je on seo...“. to je sve jedna rečenica koja govori o komandantu Miroslavu Lučini. Dakle, ja nemam dilemu da se rečenica odnosi na komandanta i da ta upotreba reči „on“ nije dvosmislena u originalu, ali ako je to pitanje...

TUŽILAC MARGETTS: Naš problem je što je problematično korišćenje ovog dokumenta za ovo konkretno pitanje. Automobil je vozio Dragomir Žepina, koji je civilna osoba, a prvobitno je suvozač je komandant štaba vojne policije. Dakle to je situacija kada imamo zajedničku akciju snaga protiv lica koja predstavljaju različite organe. To nije situacija u kojoj je došlo do konkretne akcije civilne policije protiv vojnog počinioca, pa mi...

SUDIJA ORIE: Naravno, to je jasno – ako pogledate kontekst, tu je auto koliko ja znam *moskvič 1500* može biti i civilni automobil, koji je vozio neko za koga ne znamo – mi ne znamo. Gospodin Zepina nije opisan ni kao civil ni...

TUŽILAC MARGETTS: Da, gospodine predsedavajući. Mi imamo podelu...

SUDIJA ORIE: Da, da. Da vidim! Oni su ih odveli na dva različita mesta u kasnijoj fazi...

TUŽILAC MARGETTS: Da, gospodine predsedavajući. Kao što vidimo, ono što imamo ovde jeste da zajedno deluju vojna policija i civilna policija protiv civilnog i vojnog počinioca, iako je pitanje postavljeno ukazuje na zajedničku akciju protiv različitih osoba, onda mi vidimo da to jeste primereno.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ja mislim – sa dužnim poštovanjem, on može opisati to na način koji poželi. Ono o čemu se ovde govori je zajednička akcija kada su oni odvedeni u policijsku stanicu u Benkovcu.

SUDIJA ORIE: Da, ali ja shvatam poentu na koju gospodin Margetts ukazuje. Mi vidimo automobil koji stiže na kontrolni punkt, očigledno u njemu su dve osobe, jedna, ako pročitamo pažljivo, verovatno je civil, a druga, sigurno vojna osoba, zapovednik. Zatim je preduzeta akcija i iz preduzete akcije proizilazi mogućnost da je ovo bio zajednički kontrolni punkt jer se kaže da su službenici šeste policijske stanice, Benkovac, i 72. bataljona vojne policije Benkovac postupali na mestu događaja. Pretpostavljam da gospodin Margetts to sa svoje strane čita, kontrolni punktovi, što je naravno stvar interpretacije. Ono što gospodin Margetts ovde ističe, da je ovo možda bio zajednički kontrolni punkt gde su izgleda stigli jedan civil i sigurno jedno vojno lice u nečemu što je na prvi pogled izgledalo kao vojno vozilo, i onda su oni preduzeli akciju. Ono što predstavlja problem za gospodina Margetts-a da ste vi to uveli svedoku kao primer toga kako je redovna policija, civilna policija preduzimala akcije protiv vojnih zapovednika.

TUŽILAC MARGETTS: Da, gospodine predsedavajući, apsolutno. Upravo to je poenta. Druga poenta je ovo, nije jasno u koje vreme ili kada je ustanovljeno da ovaj pojedinac uopšte ima veze sa vojskom. Ne vidim referencu na vojnu uniformu; vidim vozača koji se čini da je civil u civilnom vozilu. To je sve što ja vidim ovde.

ADVOKAT MIŠETIĆ: To nije ono što sam ja rekao i ako mogu da odgovorim...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Jer je bilo dosta priče. Mislim da postoji pogrešno tumačenje onoga što je rečeno. Mislim da nema nikakve veze sa zajedničkim kontrolnim punktovima. Ono što imamo kao dokaz je da kada se osoba pritvori oni su takođe mogli da zovu vojnu policiju...

SUDIJA ORIE: Po viđenju...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja čitam iz hrvatske verzije koja je...

SUDIJA ORIE: Koji red tačno čitate?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Kaže se – treći paragraf. Prevedeno je kao delovali na terenu. U originalu se kaže, na mestu događaja, sledeće osobe ili službenici su preduzeli akciju. Dakle, postoji razlika između oni su uopšteno delovali na licu mesta i ovde imamo mesto događaja, tu je pripadnik HV-a i vojna policija HV-a i civilna policija su stigle na mesto događaja.

SUDIJA ORIE: Da, to je takođe interpretacija. Ono što imamo ovde je sledeće. Zamolili smo svedoka da pročita dokument koji je najmanje, mislim, tri, ako mogu da kažem, obučeni pravnici imaju dosta nedoumica oko...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako bih mogao da istaknem nešto drugo...

SUDIJA ORIE: Da...

ADVOKAT MIŠETIĆ: ...suština stvari je, ja sam mu prvo pokazao...

SUDIJA ORIE: ...ako dozvolite da završim, za trenutak. Bar su neslaganja oko toga šta nam dokument govori izvesna. Sada da pitamo svedoka da to pročita, bez znanja o tome kako će on protumačiti šta tu piše to može izazvati veliku zabunu jer ne znamo da li govorimo o istoj stvari, da on nije pročitao nešto, on je čitao hrvatsku verziju, nešto potpuno drugačije od onoga šta sam ja pročitao, od onoga što ste vi pročitali, što je gospodin Margetts pročitao i to je ono što treba da izbegnemo. Mislim da...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako mogu ja.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Iako shvatam stav gospodina Margetts-a, očigledno mislimo da njegov stav nije u redu. Ja sam predočio svedoku pre ovog dokumenta radni nalog u kom se konkretno kaže policiji u ovoj konkretnoj policijskoj stanici da zaustavlja vozila HV-a uključujući i vozila koja imaju registarske tablice HV-a. Onda sam prešao na sledeći korak. Činjenica je da je svedok rekao da je neko napisao to naređenje ko nije znao šta se tamo radi, je nešto čemu možete dati težinu na neki način. Mi ćemo tvrditi nešto drugo. Ja razumem da gospodin Margetts želi da secira ovaj dokument, ali ja bih bio srećan kada bih ga predočio svedoku, pošto je on policajac, da protumači da li bi policajac ovde – moje pitanje je, vi ste pucali u gumu vozila koje je vozio zapovednik u Hrvatskoj vojsci. Da li je on mogao da koristi silu da probušite gumu vozila koje je vozio pripadnik Hrvatske policije. Ako oni žele da kažu pa da, oni su pucali u gumu automobila koji je vozio zapovednik – civilno vozilo, ne vojno vozilo. Ali...

SUDIJA ORIE: Da. Ali tu je potreban nivo analize koji, ja mislim da mi ne bismo trebali tražiti od svedoka, jer ne znam da li se svedok oseća slobodnim da kaže to, pa – ako bude opisivao sve okolnosti u kojima je to prihvatljivo ili neprihvatljivo trebaće nam bar pola sata. Ne bi mi smetalo ako...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Postoji problem u sporu, između suprotnih strana i Pretresno veće je svesno toga. Njihov stav je da policija nije mogla da zaustavi nikoga ko je nosio vojnu uniformu. To je bio njihov stav do sada.

TUŽILAC MARGETTS: Gospodine predsedavajući...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Moje pitanje...

TUŽILAC MARGETTS: ...verovatno je bolje da mi obrazložimo naš stav...

ADVOKAT MIŠETIĆ: ...u čemu je spor. Ako oni mogu da stipuliraju to, onda činjenica da je neko nosio vojnu uniformu ne znači da sila nije mogla biti upotrebljena protiv...

SUDIJA ORIE: Ni pod kojim uslovima...

ADVOKAT MIŠETIĆ: ... ja ću se onda povući. Ali ako to nije ono što oni osporiti, onda ja želim da to predočim svedoku.

SUDIJA ORIE: Sada gospodin Margetts ima priliku da nam objasni.

TUŽILAC MARGETTS: Prva stvar koju hocu da kažem je da naš stav u odnosu na one koji su nosili vojne uniforme možda nije neophodno relevantan za ovaj dokument jer u ovom dokumentu se ne pominje da li je korištena vojna uniforma. To se ne pominje u ovom dokumentu, što bi sugerisalo, pored osobe koja je identifikovana kao pripadnik vojske, da su ljudi u tom trenutku znali da je akcija uperena protiv pripadnika vojske. To je naš stav u pogledu vojnih uniformi, postoje značajni dokazi i prilično je jasno istovremeno iz dokumenata kako je redovna policija, u stvari, delovala u to vreme, i ja mislim da je ovaj svedok dao značajan iskaz u odnosu na to. I to je pitanje koje je potrebno rešiti, i ja mislim da ovaj dokument zbunjuje i potencijalno obmanjuje svedoka i, u stvari, ne osvetljava nikakve dokaze koji bi bili relevantni za to pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, uz dužno poštovanje, činjenica da on ima svoj stav o dokumentu ne znači da ja ne mogu da ga predočim svedoku.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: On je to učinio sa dnevnikom. On je predočavao svedoku dnevnik druge osobe kada on nije imao nikakve veze sa tim.

(Odbrana se sveruje)

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, Pretresno veće procenjuje da postoji rizik zabune koja bi se mogla izazvati ovim dokumentom u vezi sa pitenjem koje želite da pokrenete sa svedokom, i on je preveliki da bi se nastavilo sa ovim. To vas ne sprečava da se bavite suštinom koju želite da pokrenete, ali ne na temelju ovog dokumenta, koji otvara toliko pitanja kao što je šta on zapravo, u stvarnom smislu, opisuje. Dakle, možete nastaviti.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Buhin, da biste zaustavili nekoga u počinjavanju krivičnog dela, uključujući i pripadnika HV-a, ako vojna policija nije bila sa policijom, osnovnom policijom na mestu gde je zločin počinjen, policija je bila ovlašćena da primeni silu da zaustavi pripadnike HV-a da ne počinjavaju krivična dela. Zar ne?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, da li mogu da mu predočim ovaj dokument ako se pominje to i to...

SUDIJA ORIE: Držimo se dalje od tog dokumenta.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Dobro.

SUDIJA ORIE: Juče je postavljeno nekoliko hipotetičkih pitanja, i ja vas ne podstičemo da to i dalje radite, ali ako vi jasno hipotetički objasnite tu situaciju, onda bih ja želeo da čujem odgovor od svedoka. Onda ne bi bilo zabune.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U tim okolnostima, izuzetno, to dozvoljavam.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Na kontrolnim punktovima – na nekim punktovima – dozvolite mi da postavim osnovno pitanje, prvo. Da li vam je poznato da u jednom trenutku negde oko 15. septembra zajednički kontrolni punktovi sa vojnom policijom su prestali sa radom i samo je MUP ostao da kontroliše kontrolne punktove?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Nije mi poznato kada je to napravljeno, a znam da je napravljeno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ako je MUP sam delovao na kontrolnom punktu, i ako je pripadnik HV-a koji je vozio civilno vozilo odbio da stane na kontrolnom punktu MUP-a, istina je, zar ne, da je službenici MUP-a bili ovlašćeni da upotrebi silu, ako je neophodno, da zaustave tu osobu na kontrolnom punktu?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Tačno je. Tim više što policija nije mogla znati što se vozi u tom vozilu i što se namjerava učiniti. Vozilo se moralo zaustaviti po svaku cijenu i nastaviti provjera.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, želeo bih da pređem na novu temu.

SUDIJA ORIE: Da. U isto vreme, naravno, palo mi je na pamet, ako je civilno vozilo došlo do kontrolnog punkta, kako se moglo znati da li je u njemu vojno lice.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Dozvolite da ja to pitam.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ako se civilno vozilo približava kontrolnom punktu, sve osobe koje voze takva vozila morale su da se zaustave na kontrolnom punktu, čak i one koje nose vojnu uniformu. Zar ne?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Tako je i legitimiranjem će se utvrditi jesu li to vojne osobe ili samo osobe koje nose vojnu odoru.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ako ta isprava dokazuje službeniku na kontrolnom punktu da je ta osoba pripadnik HV-a i istovremeno, službenik vidi robu u vozilu za koju veruje da je ukradena, taj službenik je bio ovlašćen da zadrži pripadnika HV-a na licu mesta ili da ga privede u lokalnu policijsku stanicu i onda čeka dolazak vojne policije radi dalje obrade. Zar ne?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Upravo tako.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude. Trenutak, časni Sude. Ne znam kada će biti naša sledeća pauza.

SUDIJA ORIE: Zaboravio sam da pogledam na sat... dozvolite mi da ... počeli smo nešto kasnije. Mislim da bismo trebali da napravimo pauzu u narednih 10 minuta, otprilike, negde u narednih 10 minuta.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Vi izaberite pogodan trenutak.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Buhin, hajde sada da govorimo o tim potvrdama, mislim da ste ih u svojoj izjavi nazvali, da verujete da su one možda bile falsifikovane. Da li se sećate da ste svedočili o tom pitanju.

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Sjećam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Prvo, da li ste vi lično ikada videli vojno vozilo u kom se nalazila roba za koju ste vi verovali da je ukradena, vi lično?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Osobno, nisam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste vi lično ikada bili svedok toga da vojna policija dozvoljava vojnom vozilu da prođe sa falsifikovanom potvrdom?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Nisam nikad bio prisutan.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pretpostavljam, onda, da to što vi pominjete nešto o čemu ste vi obavesteni od strane potčinjenih službenika policije.

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Da. To smo saznali, ja sam osobno saznao u razgovoru sa policajcima koji su bili na blokadnim punktovima, da je viđeno, prolazi kamion sa oznakom HV zaustavlja se na punktovima i prolaze. U to vrijeme bilo je sumnji da ima i robe koja nije za potrebu Hrvatske vojske, međutim ostaje na nagađanjima, ništa se ne može dokazati jer potrebe Hrvatske vojske je širok pojam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi, na vašem nivou i vaši potčinjeni niste imali nikakve mogućnosti da proverite te glasine. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste vi ili vama potčinjeni policijski službenici znali da su vozila HV-a bila korišćena kako bi se pružila logistička podrška svim vrstama aktivnosti civilne vlasti – tipičnim aktivnostima civilne vlasti u novooslobođenim područjima?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Ne mogu tvrditi tačno da smo znali, bile su pretpostavke da se koristi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi ste bili tamo u tom području. Da li se može reći da je institucija sa najvećim logističkim mogućnostima unutar hrvatske vlade u to vreme, u tom području bila Hrvatska vojska?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Nitko drugi to nije ni mogao napraviti u to vrijeme.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, vojska je učestvovala u aktivnostima kao što je čišćenje puteva. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vojska je učestvovala u čišćenju gradova od ruševina koje su bile posledica vonih akcija. Zar ne?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Da, to je pretežno bio dio civilnine zaštite ali koristila se i tehnika vojske.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ranije ste svedočili da vi verujete da je jedna od uloga generala Čermaka da obnovi infrastrukturu u tom području. Da li se može tako reći?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Pa, smatrao sam da je uloga generala Čermaka sveobuhvatna da pomogne svakoj aktivnosti da se uspostavi što normalniji život u tom gradu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A to bi uključilo i pomoć civilnoj vlasti u zadacima koje ona nije mogla ispuniti u to vreme zbog nedostatka logistike. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Sigurno da da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A da li ste znali da je general Čermak, u nastojanju da pomogne civilnim vlastima imao na raspolaganju kamione i razne druge stvari kako bi pomogao civilnoj vlasti u obnovi života u tom području?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Pa, jedino pripadnici vojske imali su veći broj vozila i tehnike na raspolaganju. Civilni dio je imao puno manje.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, ono što je transportovano tim vozilima, vaši policijski službenici nisu znali, osim ako nisu bili u mogućnosti da to provere, nisu ustvari znali šta je bilo prevoženo i iz kog razloga. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Moje poslednje pitanje – pitanja za vas, odnosi se na dokazni predmet Odbrane broj 48. Dok ovo postavljamo na ekran, da li biste se složili sa mnom da ako je pripadnik vojne policije na kontrolnom punktu dozvoljavao kamionima HV-a sa ukradenom robom da prođu kroz taj kontrolni punkt, da bi to bilo krivično delo koje je počinio pripadnik vojne policije HV-a na tom kontrolnom punktu. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U svom pismu upućenom gospodinu Laušiću, od 17. avgusta, gospodin Morić piše o različitim problemima koje oni imaju sa HV-om. I gospodin Margetts vas je pitao o ovom pismu i vi ste rekli... Pitao vas je da li ste neke od stvari u ovom pismu i vi dojavljivali u Zagreb, i vi ste se složili sa njim da je to bio slučaj. Ako je, u stvari, bio problem da je vojna policija na kontrolnim punktovima u suštini pomagala i podržavala vojna lica u pljački robe na tom području, to je nešto što biste vi prijavili gospodinu Moriću - kako bi on mogao proslediti gospodinu Laušiću. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Buhin. Ja nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Gospodine Margetts?

TUŽILAC MARGETTS: Gospodine predsedavajući, ja imam veoma kratko dodatno ispitivanje, 5 do 10 minuta, nadam se.

SUDIJA ORIE: Da. Da li sugerišete da nastavimo...

TUŽILAC MARGETTS: Da.

SUDIJA ORIE: ... a onda da završimo za danas.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Margetts, Pretno veće bi više volelo da sada imamo pauzu. I mi ćemo verovatno imati neka pitanja. A ponekad to pokreće nova pitanja drugih strana, i onda ćemo svakako morati da prekinemo. Dakle, sada ćemo napraviti pauzu – ne vidim dobro sat-imaćemo pauzu i nastavićemo u 17.40 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Margetts. Da, čujem BHS na kanalu 4. Ne čujem još uvek, pa će problem biti rešen. Molim vas, nastavite.

TUŽILAC MARGETTS: Hvala, gospodine predsedavajući. Gospodine sekretare, ako mogu da pokažem dokazni predmet Odbrane broj D233 na ekranu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Margetts, drugi problem.

TUŽILAC MARGETTS: Hvala, gospodine predsedavajući. Ponoviću to. Gospodine sekretare, ako mogu da pokažem dokazni predmet Odbrane broj D233 na ekranu.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MARGETTS

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: Gospodine Buhin, juče uveče, gospodin Mikuličić vas je pitao o zadacima civilne zaštite, timova za asanaciju. Pre svega, vi ste se osvrnuli na pitanje uklanjanja eksploziva, i veoma kratko ste se dotakli uloge forenzičkih tehničara i timova za asanaciju. Ono što sam ja stavio ispred vas je naredba od 5. avgusta 1995. godine i ako možete da pročitate to. Naređenje je Zdravka Židovca. Bavi se pitanjem mera i asanacije. Dakle, pročitajte to i obavestite me kad pročitate dokument.

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Pročitao sam.

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: Hvala, gospodine Buhin. Vrlo kratko pitanje: da li ste ikada ranije videli to naređenje ili da li su stvari koje su tu sadržane već bile vama prosleđene?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Nisam to nikada vidio, samo sam saznao da se tako postupa.

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: Dakle, ustanovljena procedura u tačkama od 1 do 4 je u skladu sa onim što vi znate o tome kako je tim za asanaciju obavio svoj posao?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Tačno. Tako je trebalo provoditi. Da li je provedeno u svim slučajevima, ne mogu tvrditi.

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: Hvala, gospodine Buhin. A sada bih prešao na jednu drugu temu, a to je da je gospodin Mišetić danas pokrenuo pitanje vraćanja civila u to područje, a vi ste na jedno od njegovih pitanja odgovorili da civili koji su imali neku vrstu propusnica su prolazili kroz kontrolne punktove. Moje pitanje je: u to vreme, u avgustu 1995. godine, da li vas je brinulo moguće prisustvo terorista ili onih koji su bili protiv hrvatske kontrole ulazaka na teritoriju?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne znam kakve to veze ima sa mojim unakrsnim ispitivanjem, prisustvo terorista, a takođe mislim da to pogrešno opisuje deo njegovog svedočenja u vezi sa propusnicama. Mislim da je on to razjasnio nakon... u vezi sa tim da li su ti ljudi koje sam mu pokazao imali propusnice. Mislim da je njegov odgovor bio suprotan od onoga što mu je predočeno ovde. I takođe ne znam da sam ga pitao o teroristima.

SUDIJA ORIE: Prigovor se odbacuje. Radi se o kontroli nad ljudima koji se vraćaju ili koji se kreću kroz područje. Možete nastaviti, gospodine Margetts.

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: Gospodine Buhin, pitanje je: u to vreme, u avgustu 1995. godine, da li vas je brinulo moguće prisustvo terorista ili onih koji su bili protiv toga da Hrvatska kontroliše ulaz na svoju teritoriju?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Sigurno da nas je to zabrinjavalo.

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: A ta briga, da li je to jedan od razloga za izdavanje propusnica, registracije civila i vođenja računa o takvim stvarima?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Vjerujem da da.

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: Da li je onda tačno da je deo uloge redovne policije bio da prati i da zna ko je bio na toj teritoriji?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: Da, kod legitimiranja osoba - da se zna da li je osoba evidentirana ili je zaostala posle borbenih akcija.

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: Na kontrolnim punktovima – vi ste se trudili da to uradite – i na teritoriji, uopšteno, vi ste se trudili da utvrdite ko je na teritoriji prisutan?

SVEDOK BUHIN– ODGOVOR: I na kontrolnim punktovima tko dolazi i tko odlazi vodila se briga, i susretanjem redovnih patrola na terenu legitimirale su se sumnjive osobe.

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: Hvala vam puno, gospodine Buhin. Ovim sam završio sa pitanjima.

TUŽILAC MARGETTS: Hvala puno, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo ukratko.

SUDIJA ORIE: Ono što obično radimo jeste da sada sudije postavljaju pitanja, pa vi imate – ako imate potrebu za dodatnim... Gospodine Buhin, sutkinja Gwaunza ima jedno ili nekoliko pitanja za vas.

ISPITIVANJE: PRETRESNO VEĆE

SUTKINJA GWAUNZA: Da, ako mogu da vas vratim na vašu izjavu, strana 5 engleske verzije, paragraf 4. Nisam sigurna koji je to paragraf u drugoj verziji. Rekli ste u tom paragrafu, na sredini, da: „Nakon što je vojska oslobodila Knin, neki od njih su produžili u Bosnu. Prilikom njihovog povratka, ovi vojnici su počeli da pljačkaju i pale.“ Moje pitanje je: kada su se oni vratili, i da li vam je poznato da je preduzeta neka akcija da bi se sprečila pljačka i paljenje?

SVEDOK BUHIN: Prvih dana je to bilo gotovo nemoguće kontrolirati zbog velikog broja osoba u odorama Hrvatske vojske, zbog malog broja policije. Bilo je gotovo nemoguće kontrolirati, tek nakon više dana, 7, 10 i više, počelo se malo jače kontrolirati.

SUTKINJA GWAUNZA: Hvala. Prvi deo mog pitanja je bio: kada su se vratili?

SVEDOK BUHIN: Oprostite, hoćete ponoviti to?

SUTKINJAGWAUNZA: Da. Pitala sam vas... jer ste vi rekli u vašoj izjavi, da nakon što je vojska oslobodila Knin, neki od vojnika su produžili za Bosnu, i onda ste rekli: "Prilikom njihovog povratka", ja pretpostavljam da se to odnosi na ove vojnike, rekli ste po njihovom povratku vojnici su počeli da pljačkaju i pale, a moje pitanje je bilo - kada su se vratili?

SVEDOK BUHIN: Ne mogu tačno odrijeti vrijeme, ali sigurno je to bilo nakon 5, 10, 15 dana, ne mogu tačno odrijeti vrijeme.

SUTKINJAGWAUNZA: Hvala. Imam još jedno pitanje koje se odnosi na poslednji paragraf na... na istoj stranici. Pred sam kraj tog paragrafa. I tu govorite o policajcima koji su penzionisani, i kažete: "Neki su se penzionisani zbog grešaka koje su napravili". A pitanje koje imam je: da li znate koje su to bile greške?

SVEDOK BUHIN: Koliko sam saznao, nisu poduzimali one mjere koje su tada mogli i trebali napraviti. Radilo se na području Gline i Petrinje, o detaljima nisam posve siguran.

SUTKINJA GWAUNZA: Hvala.

SUDIJA ORIE: Sudija Kinis ima jedno ili nekoliko pitanja za vas.

SUDIJA KINIS: Hvala. Gospodine Buhin, prvo bih vas pitao jedno uopšteno pitanje: možete li da objasnite kakva je razlika između policijskog dnevnika i evidencije krivičnih prijava - i kako su napravljeni?

SVEDOK BUHIN: Dnevnik događanja je dokument koji se vodi u službi dežurstva svake policijske postaje i policijske uprave. Unosi se po datumu i vremenu dojava – izravno, što je dojavljeno, i u posebnoj rubrici - što je i kada poduzeto. Evidencija krivičnih prijava je zaseban dokument koji se posebno vodi u uredima kriminalističke policije.

SUDIJA KINIS: Na osnovu ovog vašeg odgovora, ja bih želeo da se razjasni sledeće pitanje: kako ste mogli da utvrdite da li incident koji je prijavljen policiji sadrži elemente krivičnog dela ili ne, ukoliko niste izvršili ispitivanje mesta događaja?

SVEDOK BUHIN: Nije se moglo to potvrditi.

SUDIJA KINIS: Ali pitanje kako – kakva vrsta procedure je trebalo da bude, da se ustanovi – da je taj konkretni incident krivično delo ili da taj konkretni incident nije krivično delo?

SVEDOK BUHIN: Nakon zaprimljene dojava ili bilo kog drugog saznanja da je počinjeno krivično delo, upućivana je patrola ili sam pozornik temeljne policije da to provjeri. Tek nakon

provjere i dojave temeljnog policajca, poduzimale su se daljne radnje, s obzirom na to da li je ocjenjeno da se radi o krivičnom djelu ili o lažnoj dojavi.

SUDIJA KINIS: Nastavićemo sa ovim pitanjem i želeo bih da zamolim sekretara da nam pokaže vašu izjavu, i to stranu 4 na engleskom, prvi paragraf sa vrha. U ovom paragrafu vi pominjete: „Dobijao sam informacije o krivičnim delima koja su činjena svakog dana. Onda bismo mi slali policiju na lice mesta, ako bi to bilo moguće, saopštavali činjenice...“ i slično. Ali moje pitanje je: možete li da protumačite ili objasnite Pretresnom veću šta u vašem paragrafu znači „ako je to bilo moguće“?

SVEDOK BUHIN: S obzirom da se radilo o uvjetima neposredno nakon borbi, na terenu koji je bio nepoznat policajcima, na terenu koji je bio miniran, postojali su slučajevi kada je to bilo teško i gotovo nemoguće nakon dojave odmah izaći i provjeriti. Nekad su bile potrebne dodatne radnje osigurati pirotehničare, osigurati osobe koje poznaju teren da se dođe do toga. Na to sam mislio.

SUDIJA KINIS: Da, ali ja razumem ovo da su bile takve okolnosti ili takvi razlozi koji su mogli da ometaju rad policije i da policija nije bila u mogućnosti da reaguje odmah. Ali da li to znači – ili ako ja nisam u pravu molim vas ispravite me, ali ako sam razumeo iz vašeg pitanja, da li to znači da se policija uopšte nije mešala u takvim situacijama?

SVEDOK BUHIN: Policija je uvijek nastojala provjeriti to, nismo odustajali. Bilo je samo pitanje da li je to moguće napraviti odmah ili nakon poduzetih drugih radnji.

SUDIJA KINIS: Da li to znači da možete potvrditi ovde pred Tribunalom da su u svim – u svim situacijama kada su primljeni izveštaji da se neka vrsta krivične aktivnosti odigrala, usledila je aktivnost policije. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN: Tačno.

SUDIJA KINIS: Zatim sledeće pitanje. U vezi sa dokaznim predmeto Odbrane broj D49, a naročito – molim, da sekretar stavi ovaj dokument na ekran. Ovo je, ako se ne varam, ovo je naredba koju je izdao Joško Morić 18. avgusta 1995. godine. I moje pitanje je, odnosi se na drugi paragraf, gde je rečeno: nakon današnjeg dana svi slučajevi paljenja i pljačkanja kuća treba da budu predmet uviđaja. Da li ste ispoštovali ovo naređenje?

SVEDOK BUHIN: Ja vjerujem da jesmo, ne vidim razloga zašto ne bi neki slučaj obradili.

SUDIJA KINIS: Ali, ako pogledamo dnevnik policije i ako uporedimo te dokumente sa drugim dokazima koji su nam predočeni, ono što smo čuli tokom - tokom ročišta, onda možemo doći do nešto drugačijeg zaključka, da, ustvari nisu svi incidenti paljenja bili predmet uviđaja na licu mesta. Ivo Kardum je, takođe, potvrdio da kriminalistička policija nije u stvari preduzela nikakve aktivnosti u vezi sa ovim incidentima zbog nedostatka ljudstva. Kako vi možete da objašnjavate ovu situaciju? Koje su još bile vaše funkcije kao koordinatora u skladu sa ovim naređenjem, i koje ste korake vi direktno preduzeli?

SVEDOK BUHIN: Ne mogu se sjetiti tih problema, ali to su poslovi kriminalističke policije koji nisu bili u mojoj nadležnosti. Uglavnom, koliko ja znam na svaku dojavu su temeljni policajci izlazili i o tome je obavješavana krim policija.

SUDIJA KINIS: Gospodine Buhin, ako imam tačne informacije, na osnovu svedočenja Ive Karduma, on je Pretresnom veću rekao da, ustvari, on nije dobio nikakvu informaciju o krivičnim delima - kao što je pljačka, kao što je paljevina – iz Knina, i kako je onda moguće da međunarodni posmatrači primete mnogo takvih incidenata, a da policija ne primeti ni jedan?

SVEDOK BUHIN: Ne mogu osporiti tvrdnje gospodina Karduma. Ja samo znam da smo postupali po svim dojavama i koliko je meni poznato da nije bilo nikakih razloga da se takvi događaji prešute ili ne obrade. Dozvoljavam da je bilo nekih slučajeva, jer fizički se nije moglo sve pratiti, ali ono što je policijska postaja dobila dojavu i policajci što su zapazili to se moralo i obraditi.

SUDIJA KINIS: Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Gospodine Buhin, ja bih želeo da pročitam jedan manji deo izjave koja vam je bila pokazana, a koja nije uspisu; to je službena beleška koja vam je bila predočena, to je službena beleška sačinjena 13. oktobra 2001. godine. Tiče se situacije u Gruborima i opisuje ono što ste vi u izveštaju rekli na sledeći način: „On“, a to znači vi, „je određivao policijske patrole koje je trebalo da odlaze na mesto incidenta. Nedugo nakon toga, pozvao ga je pomoćnik ministra Joško Morić iz sedišta MUP-a u Zagrebu koji mu je rekao da nije potrebno slati policijske patrole na mesto incidenta jer će pripadnici specijalne policije odlaziti tamo umesto njih.“ U nastavku se kaže: „On se seća da je primetio da je trebalo slati policajce na mesto događaja u svakom slučaju da bi se utvrdila tačnost izveštaja pripadnika UN-a.“ Nešto dalje u nastavku vi ste izvestili, nakon što ste dobili instrukcije da postupite po naređenjima i da ne šaljete policajce na mesto incidenta: „On je postupio po naređenju i policijske patrole više nisu slate na mesto događaja, a da li su pripadnici specijalne policije izašli na mesto događaja ili ne, on ne zna.“ Možete li da mi kažete da li ovo odražava ono što ste izjavili, a ako ne, objasnite u kojoj meri ne odražava.

SVEDOK BUHIN: To je bila samo osobna interpretacija nekoga ko je bio u blizini kad se sve to događalo. Gospodin Morić je meni samo u par reči rekao da se ne bavim poslovima krim policije nego da se bavim poslovima zbog kojih sam tamo, zbog kojih sam upućen i da to prepustim drugima, odnosno krim policiji. Vjerovatno je mislio na krim policiju. Vidio sam da nema potrebe da se mi dalje bavimo sa tom zadaćom i mi smo prešli na druge poslove koji su nas tog dana čekali. Oko Grubora prestali smo sa svom aktivnošću temeljne policije.

SUDIJA ORIE: Ja bih hteo da nam kažete, ne ono što se desilo, nego šta nije tačno u onome što ste rekli. Jedna od stvari koje ste pomenuli rekli ste da je to samo tumačenje nekog pojedinca, neko je mogao misliti krim policija umesto – jer rekli da je upućena specijalna policija, bar tako stoji u izveštaju. Da li – da li vi kažete da ste u to vreme rekli – ili ste izjavili da će tamo biti

upućena krim policija umesto, kao što je ovde napisano, da će tamo biti upućena specijalna policija?

SVEDOK BUHIN: Sigurno je da se sada, nakon 13 godina, ne mogu točno sjetiti svake svoje riječi. Sjećam se događaja koji je bio i onoga što se u celini događalo. Sa gospodinom Ivom Cetinom dogovorio sam postupak i bio sam siguran da će se taj postupak odraditi. Jedino poziv gospodina Morića je prekinuo aktivnost temeljne policije, ali sam vjerovo da će krim policija nastaviti, poduzeti sve ono što je trebalo napraviti.

SUDIJA ORIE: U ovoj izjavi napisano je ono što ste vi rekli, a to je da u tom telefonskom razgovoru, gospodin Morić vam je rekao da nije nužno poslati policiju jer pripadnici specijalne policije će otići tamo umesto policije. Da li je to ono što vam je gospodin Morić rekao i što ste vi rekli osobi koja vas je intervjuisala 13. oktobra 2001. godine?

SVEDOK BUHIN: I taj razgovor 2001. godine je bio nakon proteka više godina. Od riječi do riječi se ne mogu sjetiti razgovora sa gospodinom Morićem, ali ne sjećam se detalja da je spominjao specijalnu policiju. Koliko se sjećam bilo je govora da se zna gdje su leševi i da će to biti obrađeno.

SUDIJA ORIE: Da li ste vi rekli, tokom tog intervjua, da ne znate da li su pripadnici specijalne policije otišli na lice mesta ili ne?

SVEDOK BUHIN: Pitate, tokom razgovora sa istražiteljima Haškog suda ili razgovora sa gospodinom Morićem?

SUDIJA ORIE: Govorim o intervjuu na kom je sastavljena ta službena beleška od 13. oktobra 2001. godine, a sačinio ju je policajac Ivica Vesel. To je dokument koji vam je na kratko pokazan tokom vašeg ispitivanja.

SVEDOK BUHIN: O toj službenoj zabilješci, već sam bio izjavio, da držim da je neprofesionalno sačinjena, jer je moj razgovor sa gospodinom bio jako kratak i tom prilikom ništa nije bilježio, čak sam imao dojam da je taj razgovor tek tolko da se zadovolje neke formalnosti koje sam ja tražio radi priprema za razgovor sa istražiteljima UN-a. Zabilješka je sačinjena, tvrdim, po sjećanju tog gospodina i koliko je on bio upoznat sa cjelom situacijom.

SUDIJA ORIE: Onda bi on trebao da zna da vi niste znali da li je specijalna policija otišla tamo. Da li je to ono što nam kažete? Jer to je ono što kaže ovaj dokument. Govoreći o vama: „Da li su pripadnici specijalne policije otišli na mesto događaja ili ne, on ne zna,“ on se odnosi na vas. Kako je ta osoba, gospodin Vasel, mogao znati da li ste vi znali ili ne da li je specijalna policija otišla na mesto događaja?

SVEDOK BUHIN: To su sve pretpostavke toga gospodina, jer iz te zabilješke je vidljivo da sam ja bio upoznat sa dojavom i dan ranije, ja sam sve dok nisam vidio dokumente iz dnevnika događaja bio uvjeren da je dojava bila drugog dana ujutro. Iz samo tog jednog detalja vidim da je zabilješka pisana po saznanjima toga gospodina Vesela, iz drugih izvora.

SUDIJA ORIE: Da. A „drugi izvori“ bi mu rekli ono čega se vi sećate ili ne sećate?

SVEDOK BUHIN: Ili je razgovarao sa kolegama iz krim policije koji su bili više upućeni o tome događaju, jer se do tada o tome puno govorilo, ili je našao neke dokumente koji se odnose na taj događaj. To što je tamo napisano ja mu nisam sve rekao.

SUDIJA ORIE: Da. Da li imate kakva saznanja o tim drugim izvorima? Da li znate imena osoba koje je gospodin Vesel intervjuisao koji bi mu dali informaciju za koju vi kažete da je dobio od drugih izvora, a ne od vas?

SVEDOK BUHIN: Gospodin Vesel radi u kriminalističkoj policiji u sjedištu Ministarstva unutarnjih poslova. Njegove kolege koje rade sa njim...

SUDIJA ORIE: Ja sam vam postavio vrlo precizno pitanje. Možete li mi dati imena osoba sa kojima je obavljen intervju koje su mogle dati informacije gospodinu Veselu o tome šta vi znali ili šta vi ne znali?

SVEDOK BUHIN: Ne znam imena tih osoba.

SUDIJA ORIE: Da li imate bilo kakve konkretne informacije u vezi sa tim što je on napisao ovde, da je uopšte intervjuisao druge osobe?

SVEDOK BUHIN: Nemam informacije, ali je vidljivo da ima dosta saznanja o tome što se događalo.

SUDIJA ORIE: Da. Rekli ste da je jasno u koju svhu je pripremljena ova beleška, jer mislim da ste rekli da je to napravljeno da bi vas pripremili za intervju sa istraživačima MKSJ. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN: Ne. Nije mi jasno zbog čega je ta zabilješka sastavljena, a razgovor je obavljen na moje treženje da bi se pripremio za razgovor sa istražiteljima. Takav razgovor po mom mišljenju nije ni obavljen, nego samo jedan razgovor da bi se zadovoljila formalnost moja.

SUDIJA ORIE: Možete li da objasnite koja je bila svrha intervju sa službenikom MUP-a Hrvatske kako biste se vi pripremili za razgovor sa istraživačima MKSJ... Gospodine Margetts.

TUŽILAC MARGETTS: Da, gospodine predsedavajući. Upravo gledam datume koji se pojavljuju u MKSJ izjavi i datume koji se pojavljuju u ovoj izjavi...

SUDIJA ORIE: Da, i ja to gledam. Gospodine Buhin, kada – dozvolite da to pronađem...

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, da li je moguće – izvinjavam se. Da li je moguće da i mi dobijemo pristup tome? Pošto to nije dokazni predmet, pa nije uvedeno u spis mi nemamo način da to vidimo.

SUDIJA ORIE: Učitano je. Ima broj po Pravilu 65 ter, pa –

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: U redu.

SUDIJA ORIE: - u tim okolnostima, naravno, vama treba kopija. Ja ću zatražiti da se to odštampa, jer sudije nemaju pristup dokumentima koji nikada nisu dobili broj u svhu identifikacije i mislim da sam već najavio da ćemo – da možemo razmotriti šta da radimo sa tim dokumentom u bilo kojoj kasnijoj fazi kada bude predložen svedoku.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Mislim da imate, časni Sude. Da samo napomenem, ako imate 65 ter pri ruci, bilo bi poželjno.

SUDIJA ORIE: Nemam. Upravo sam zamolio da se odštampa.

TUŽILAC MARGETTS: Gospodine predsedavajući, da informišem gospodina sekretara da je to dokument 65 ter broj 2786.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Buhin, rekli ste da ste da ste tražili da se održi taj intervju kako biste se pripremili za vaš intervju sa predstavnicima MKSJ.

SVEDOK BUHIN: Da, tako sam rekao.

SUDIJA ORIE: Vi niste imali razgovor sa istraživačima MKSJ pre intervjuja koji ste imali sa gospodinom Veselim?

SVEDOK BUHIN: Ne, razgovor sa gospodinom Veselim je bio nekoliko dana prije nego što sam imao razgovor sa službenicima Haškog suda.

SUDIJA ORIE: Da, ali na službenoj belešci piše, iako je sastavljena 13. oktobra 2001. godine da je intervju obavljen 9. oktobra 2001. godine, a pošto vaša izjava svedoka daje kao datum intervjuja 15. i 16. septembar 2001. godine.

SVEDOK BUHIN: To opet potvrđuje te datume da je ta zabilješka pisana naknadno kad ju je netko zatražio i gospodin Vesel se nije ni mogao sjetiti, niti se trudio sjetiti dana kada smo razgovarali.

SUDIJA ORIE: Da li ste vi onda razgovarali sa njim? Rekli ste da se on nije mogao sjetiti niti se pokušao sjetiti datuma kada ste razgovarali. Kako to znate?

SVEDOK BUHIN: Po tome što je stavio krive datume na svoju zabilješku. Mi smo započeli razgovor i kad sam ja shvatio da on meni ne može pomoći oko priprema za moj razgovor sa

službenicima Haškog suda, mi nismo dugo razgovarali. Razgovor je prekinut, a nikakve bilješke tada taj službenik nije vodio.

SUDIJA ORIE: Da, ali kako ste vi znali da je dao pogešne datume tog intervjua? Da li se vi jasno sećate kog datuma je održan taj intervju sa vama?

SVEDOK BUHIN: Ne mogu to potvrditi, ali siguran sam da je bilo prije razgovora sa službenicima Haškog suda.

SUDIJA ORIE: Ako sam shvatio vaše svedočenje dobro, ono što vi nama kažete je da je gospodin Vesel vas intervjuisao; da je zapisao samo ono što su mu drugi rekli, a ne ono što ste mu vi rekli, jer je intervju bio suviše kratak za to; da je samo iz formalnih razloga taj intervju održan, iako ste vi to tražili, kako biste se pripremili za razgovor koji je, ako bismo verovali datumima, održan nekoliko nedelja pre toga. Da li je to vaš iskaz, gospodine Buhin?

SVEDOK BUHIN: Da, koliko sam vas uspio pratiti.

SUDIJA ORIE: Ako vam bilo šta nije jasno, molim vas recite mi. Jer vaš odgovor je sa određenim rezervama. Da li postoje neka mesta gde ste imali poteškoće da me pratite?

SVEDOK BUHIN: Ne, samo sam pokušao pratiti, i to je to što ste vi rekli.

SUDIJA ORIE: Da li biste rekli da sam, u stvari, tačno sažeo delove vašeg iskaza na koje sam se pozivao?

SVEDOK BUHIN: Da, tako je.

SUDIJA ORIE: Da li znate za neke druge osobe sa kojima su predstavnici Tužilaštva obavili intervju, a sa kojima su intervju obavili i hrvatski policijski organi pre ili nakon što su uzete izjave od potencijalnih svedoka?

SVEDOK BUHIN: Znam samo za nekoliko kolega iz policije koji su obavili razgovor sa predstavnicima Haškog suda, a da li su obavili razgovore i sa predstavnicima hrvatske policije, nije mi poznato.

SUDIJA ORIE: Vi ste jedini za koga znate na je imao takav razgovor sa hrvatskom policijom?

SVEDOK BUHIN: Koliko znam ja sam bio prvi pozvan na razgovor sa istražiteljima Haškog suda i postojao je strah u meni kako će taj razgovor proteći, o čemu trebam razgovarati i tražio sam pomoć hrvatskih vlasti ili policije za pripreme za taj razgovor. Zato sam verovatno i jedini jer sam bio prvi.

SUDIJA ORIE: Rekli ste da niste znali kojim pravcem će ići taj razgovor i šta treba da kažete. Vi ste profesionalni policajac, a u ovoj službenoj belešci piše da ste čak po profesiji pravnik, da ste specijalizovani u krivičnom pravu, a vi sada svedočite da niste znali šta da radite tokom

intervjua. Ja mogu da sugerišem da jedina stvar koja se može razumno može uraditi je da se kaže istina u odgovoru na sva pitanja koja vam se postave, zar ne?

SVEDOK BUHIN: Točno tako, ali bio sam prvi i bio me je strah kako će proteći taj razgovor, da li će me uhititi, da li će neko krivo predočiti ono što sam ja govorio, i zato sam želio da bude nazočan netko iz redova policije ili drugih djelova hrvatske vlasti uz mene.

SUDIJA ORIE: Da. Ja mogu da pretpostavim da ste vi tražili smernice u vezi sa onim što će se desiti, ali ono što nalazimo u službenoj belešci, je izgleda, intervju o suštini tih pitanja, a ne o pitanjima koja ste vi upravo pokrenuli.

SVEDOK BUHIN: Zato sam i naveo da je naš razgovor zapravo, razgovor sa kolegom iz krim policije trajao jako kratko jer sam ubrzo shvatio da mi on ne može pružiti pomoć koju sam tražio i nismo puno razgovarali, brzo smo se razišli.

SUDIJA ORIE: I onda je on započeo pisanje dokumenta na tri stranice u kom je on pominjao ono što biste mu vi očigledno rekli, a između ostalog incident u Gruborima. Da li je on to jednostavno izmislio ili je dobio iz drugih izvora, kao što ste rekli?

SVEDOK BUHIN: Vjerujem da je dobio iz drugih izvora jer od mene nije dobio sve te informacije.

SUDIJA ORIE: Da. Promeniću temu. Rekli ste da nikada lično niste videli da vozila HV-a prevoze ukradenu robu. Takođe ste objasnili da vam je prijavljeno ono što je viđeno na kontrolnim punktovima, i objasnili ste nam da je bilo veoma teško da utvrdite da li je to bila roba koju su legitimno mogle koristiti hrvatske snage ili je to bila ukradena roba. Objasnili ste nam – mislim da je to bilo juče – šta je vama bilo prijavljeno da se nalazi u tim vozilima, a to su blia vrata, prozori, sve vrste kućnih aparata, i dodali ste što god se moglo utovariti u kamoion. To je očigledno vama bilo prijavljeno. Rekli ste da je bilo glasina o tome da se ukradena roba transportuje. Da li mi možete objasniti zašto ste smatrali da su to bile samo glasine, s obzirom na ono što je vama prijavljeno.

SVEDOK BUHIN: Kroz evidencije sa blokadnih punktova, bilo je puno slučajeva oduzimanja tih razno-raznih predmeta. Imao sam saznanja da su ti predmeti otuđeni i da se pokušavaju odvesti. Isto tako, u to vrijeme je bila takva situacija da se vjerovalo da sve ono što prolazi kroz blokadne punktove, a u vozilima je Hrvatske vojske, i nije za potrebe Hrvatske vojske. To je samo vjerovanje koje je tada bilo, i kao što sam danas rekao, to se s ničim ne može potvrditi jer potrebe Hrvatske vojske su vrlo velike i širok je pojam, tako da nema temeljnih dokaza za to.

SUDIJA ORIE: Dozvolite da ponovo pročitam vaš odgovor. Šta se nije moglo potkrepiti ni na koji način. Rekli ste da stav da sva ta roba nije bila nužno za vojsku, da li je to uverenje, rekli ste, koje se nije moglo potkrepiti?

SVEDOK BUHIN: Da.

SUDIJA ORIE: Dakle, vi kažete da su prozori, vrata i takva vrsta robe i sve što se moglo utovariti u kamion, vi biste i dalje smatrali da je razumno objašnjenje da je Hrvatska vojska dobijala nova vrata i prozore u svojim objektima. Da li tako treba da shvatim vaše svedočenje?

SVEDOK BUHIN: Ne, to je krivo shvaćeno. Ja sam pominjao da je odvoženo sa tih područja sve što se moglo skinuti i odnijeti, između ostaloga i prozori i vrata, i druga roba. Nisam rekao da je to prevoženo vojnim vozilima, nego da je pokušano iznijeti i izvesti sa područja koje smo mi osiguravali. To se najčešće zaticalo kod osoba koji su to pokušali odnijeti da... civilne osobe, da opreme i obnove svoje objekte.

SUDIJA ORIE: Kada sam vam juče postavio pitanje o tome, bilo je jasno u kontekstu vojnih vozila. Ja sam vas pitao šta ste mogli da vidite na udaljenosti od 20 do 30 metara gde su bili kontrolni punktovi vojske. Vi ste onda rekli da to niste mogli znati jer je to bilo –ono što ste rekli o vozilima - da nije bilo vidljivo. A onda, kada sam vam kasnije postavio pitanje u istom kontekstu, vi ste opisali šta je bilo primećeno na kamionima i šta je vama prijavljeno, iako vi to lično niste videli. Ali vi ste sada rekli da su ta vrata, prozori i sve što je bilo u civilnim vozilima, i aparati za domaćinstva, i sve što se moglo utovariti u kamione, da je to isključivo bilo ograničeno na civilna vozila?

SVEDOK BUHIN: Upravo tako, jer njih smo mogli kontrolirati i vidjeli smo što se vozi. Ono što nismo vidjeli, o tome ne možemo komentirati.

SUDIJA ORIE: Neću ponoviti pitanje koje sam ranije postavio sa ovim u vezi. Poslednja stvar. Objasnili ste nam da je vojna policija odbila da se imaju zajednički kontrolni punktovi, i rekli ste da je to bila jedna od stvari koja je dovela do naređenja o uspostavljanju zajedničkih kontrolnih punktova i angažovanja zajedničkih patrola. Mislim da je to bilo isto naređenje od 19. avgusta koje je izdao gospodin Morić. Da li se sećate toga?

SVEDOK BUHIN: Da. To je uslijedilo nakon te zapovjesti i nakon sastanka gospodina Morića i gospodina Laušića.

SUDIJA ORIE: Da. Ti kontrolni punktovi koji nisu bili zajednički kontrolni punktovi, rekli ste nam da bi nekad bili na udaljenosti od 20 metara. Da li je to bilo pre 19. avgusta?

SVEDOK BUHIN: Da.

SUDIJA ORIE: U odgovoru na nastojanja za uspostavljanje zajedničkih kontrolnih punktova, u jednom od pitanja je rečeno da vojna policija nije imala dovoljno ljudi za zajedničke kontrolne punktove. Sećate se, nedovoljno ljudstva da se pokriju svi zajednički kontrolni punktovi. Da li se sećate?

SVEDOK BUHIN: Sjećam se te problematike, ali govori se o cijelom području tada kotara Knin. Na glavnim prometnicama smo se trudili i bili su ti zajednički punktovi. Na, možda, nekim manje važnim je bila samo policija... civilna.

SUDIJA ORIE: Da. Dakle, konačno, vaši kontrolni punktovi su postali zajednički kontrolni punktovi?

SVEDOK BUHIN: Jesu, nakon 19. kolovoza, nakon obavjesti gospodina Morića. Morića i Laušića.

SUDIJA ORIE: Da. Dakle, odgovor, nemamo dovoljno ljudi za zajedničke kontrolne punktove...

SVEDOK BUHIN: Tamo gdje su do 19. kolovoza bili odvojeno punktovi vojne policije i civilne policije, na tim mjestima su se punktovi spojili. Nije više bilo odvojenih punktova, a ukoliko vojna policija nije mogla pokriti, pokrivala je temeljna policija.

SUDIJA ORIE: I u tom smislu, više nisu bili zajedno. Jer, ja pokušavam da razumem, ako vojna policija nije imala – dozvolite mi da to postavim na sledeći način. Rekli ste gde su kontrolni punktovi već bili na maloj udaljenosti, civilni i vojni, oni su se spojili, a ostali kontrolni punktovi, gde nije bilo u blizini vojnih kontrolnih punktova, tu zbog nedostatka ljudstva, kažete da su to bili samo civilni kontrolni punktovi. Bili su popunjeni samo od strane civilne policije?

SVEDOK BUHIN: Točno tako.

SUDIJA ORIE: Možete li mi dati približan procenat zajedničkih kontrolnih punktova nakon promene stava ili promene politike. U kom procentu su vaši punktovi bili zajednički kontrolni punktovi sa vojnom policijom nakon 19. avgusta? Da li je to bila polovina; da li je to bilo 25%; da li 80%? Ne pitam vas za tačnu cifru, nego samo da steknem utisak.

SVEDOK BUHIN: Ne mogu dati precizne brojke jer se radi o velikom području i više se toga ne sjećam, ali po mome sjećanju, između 60 i 70 posto su bili zajednički punktovi.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na tim odgovorima. Gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

DODATNO UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIŠETIĆ

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Buhin, želeo bih da vas vratim na pitanje koje vam je gospodin Margetts postavio, u vezi sa vođenjem evidencije ljudi koji su na tom području. Možda je kasnije sugerisano da ste vi mogli da nadgledate sve civile koji su se vratili na to područje. Ako se sećate, pokazao sam vam snimak kako 500 ljudi dolazi vozom, tamo je već navodno bilo 2000 do 3000 ljudi, u Kninu, 15. avgusta. Da li je policija vodila evidenciju o svim civilima koji su se vratili na to područje?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: To je bilo fizički nemoguće napraviti, jedino u prvim dolascima civila su se uvodile propusnice, a kasnije povećanim njihovim brojem, propusnice su ukinute, i ta evidencija se nije mogla voditi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Iako su vas brinuli teroristi, da li je to značilo, da kao rezultat te brige, vi ste znali sve što se događalo na tom području, a što se ticalo civila?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Brinuli su nas teroristi, brinuli su nas izvršitelji krivičnih djela, ali samo selektivnom kontrolom i kontrolom osoba za koje se osnovano pretpostavljalo da nešto čine ili bi mogle učiniti, te osobe su kontrolirane. Bilo je jako malo policajaca u odnosu na broj stanovnika.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Očigledno nismo potvrdili tačan datum za koji možemo reći da je tada veliki broj civila ušao. Vi ste govorili o *Vozu slobode*; ja sam vam pokazao druge izveštaje. Ali bez obzira na to koji je datum, bez obzira kad se to počelo dešavati, tačno je reći da je oslobođena teritorija u suštini bila slobodna teritorija isto, kao na primer, teritorija na obali?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Kad su ukinute propusnice, to je bilo možda prije prve linije vlaka Zagreb-Split kroz Knin, kad je omogućen slobodan prolaz svih građana kroz Knin – pardon, nešto sam... ponovite, molim vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dozvolite mi da to formulišem na drugi način. Kada je oslobođena teritorija počela da se tretira, u smislu slobode kretanja za civile, kao i bilo koji drugi deo Hrvatske, na primer, hrvatska obala?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Onoga dana kad su ukinute propusnice.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sutkinja Gwaunza vam je postavila pitanje o povratku HV vojnika iz Bosne, zatim o paljevini i pljački. Da li su to bili oni vojnici koje ste pominjali ranije tokom vašeg svedočenja ove nedelje, demobilisani vojnici?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Da. Koliko je naknadno potvrđeno, među izvršiteljima krivičnih djela bilo je i vojnika koji su bili demobilizirani.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da. Ali vi ste spomenuli vojnike koji su se vratili iz Bosne i počinili krivična dela. Da li vi izjavljujete da ti ljudi koji su se vratili iz Bosne, da su bili demobilisani, pa su onda počinili krivična dela?

TUŽILAC MARGETTS: Gospodine predsedavajući, mislim da je potrebno da ovo – da se obezbedi koristan dokaz, bilo bi od pomoći da se ide po fazama. Ja nisam siguran koja je osnova za ovog svedoka...

SUDIJA ORIE: Do sada je gospodin Margetts koristio samo opštu terminologiju, što teško da je moglo naneti neko veće zlo. Možete da nastavite a da li ćete slediti ili ne savet gospodina Margettsa, to je na vama.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dozvolite da ponovim pitanje, gospodine. Da li vi izjavljujete da su ti ljudi koji su se vratili iz Bosne bili demobilisani, a da su potom počinili krivična dela, kao demobilisani vojnici?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: To samo govorim po saznanjima od kolega iz ministarstva koji su vršili kriminalističke obrade - da je bilo i takvih slučajeva, a to su slučajevi kad su se osobe nakon demobiliziranja vratili u svoja mjesta koja su bila devastirana, i činili su najčešće krivična djela - da je uzeo sa tuđe kuće nešto pa stavio na svoju.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U vašem oodgovoru, vi kažete: "Nakon što su bili demobilizirani". Ponovo, dozvolite mi da budem siguran da je to jasno. Vi kažete nakon što su bili demobilisani po povratku iz Bosne. Da li je to ono što ste čuli?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Ne mogu tvrditi to - po povratku iz Bosne. Osobe koje su bile u sastavu vojnih postrojbi, demobilizirani, vraćeni kućama; sa kojih bojišnica - to ja ne mogu ni znati ni tvrditi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pa, u vašoj izjavi vi spominjete vojnike koji se vraćaju iz Bosne. Odakle ste dobili informaciju da se oni vraćaju iz Bosne?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Ne mogu se toga sjetiti, vjerojatno mi je ostalo u sjećanju da je general Čermak na prvim koordinacijama obećavao da će vojska biti iz Knina prebačena na druga bojišta. Kasnije sam saznao da je jedan dio išao i prema Bosni. Vjerojatno da sam u tom kontekstu spomenuo i Bosnu. Konkretna saznanja nemam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, vi nemate nekih konkretnih saznanja o bilo kakvim vojnicima koji su se vratili iz Bosne i počinili krivična dela. Da li je to tačno?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Tačno. Ne mogu locirati.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A u vezi sa pitanjem vrata i prozora na kamionima, vi ste to razjasnili juče tokom svedočenja. Dozvolite da vas pitam, Pretresno veće je čulo mnogo svedočenja o porazbijanim prozorima, a što se desilo tokom *operacije Oluja*, i drugim oštećenjima na zgradama koja su nastala kao posedica operacije. Kako su novi prozori, nova vrata, novi građevinski materijal, i slično - da li ste znali da li je Hrvatska vojska takođe učestvovala u prevoženju materijala koji se koristio za rekonstrukciju onoga što je bilo oštećeno tokom vojne operacije? Da li ste znali da je Hrvatska vojska učestvovala u isporuci takve vrste materijala?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Ni u jednom trenutku nismo govorili o novim vratima i prozorima. Bili su slučajevi da su osobe koje su došle do svoje razrušene kuće odlazili do drugih kuća gdje su bili cijeli prozori, cijela vrata, skidali, nosili i postavljali na svoje kuće. O aktivnostima Hrvatske vojske i dovoženju tih materijala nemam nikakve informacije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Buhin.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da, gospodine Mikuličiću; ja imam jedno kratko pitanje koje se nadovezuje na pitanje gospodina Mišetića. Možda će i vama biti potrebno da to čujete. Gospodine Buhin, vi ste

govorili o demobilisanim vojnicima koji se vraćaju u svoja rodna mesta. Nakon što su bili demobilisani, nakon što su došli u svoja mesta, da li bi oni, nakon povratka, da li su oni potpadali pod nadležnost civilne policije, normalne, redovne policije, ili su i dalje bili pod nadležnošću vojne policije?

SVEDOK BUHIN: Ne mogu točno tvrditi, ali vjerujem jedan veliki dio koji je bio razrešen vojne dužnosti, vraćen je u civilni, normalni dio života. Tretirao se kao civilna osoba. Za istaknuti je, da je u to vrijeme odora Hrvatske vojske bila jako popularna i da su je zadržali i nosili i nakon razvojačenja takve osobe, a da je jako puno takvih osoba šetalo po gradu Zagrebu gdje nije bilo nikakve potrebe za to. Jednostavno, to je bio imidž i moda nositi odoru Hrvatske vojske.

SUDIJA ORIE: Da. Videli smo neke statističke podatke o zloupotrebi uniformi od strane i civila i vojnika. Nemam više pitanja. Gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nastojacu da budem veoma kratak, časni Sude. Mogu li da na ekranu pokažem dokazni predmet Odbrane broj D527.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIKULIČIĆ

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Buhin, samo nekoliko pitanja koja su potaknuta vašim odgovorima na pitanja gospodina predsjednika. Mi ćemo sada na ekranu vidjeti dokument koji smo već vidjeli, a to je *Uredba o unutarnjem ustrojstvu i načinu rada Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske*. Molim vas, hoćemo li preći na članak 27 ovog dokumenta, identifikacioni broj je 3D00-1514. Ono što ćemo sada vidjeti, gospodine Buhin, to je članak koji regulira strukturu specijalne policije, sektora specijalne policije unutar Ministarstva unutarnjih poslova. U članku 27 navodi se da se u sektoru specijalne policije utvrđuje osam, zapravo, struktura, odjel za unutarnju kontrolu, odjel za borbu protiv terorizma, zatim, posebna antiteroristička jedinica *Lučko*, zrakoplovna jedinica, odjel za psihološko promidžbenu djelatnost, odjel logistike za specijalnu policiju, odjel za dresuru i uporabu službenih pasa konja i obučni centar. Kao što vidite, gospodine Buhin, nigdje u strukturi specijalne policije ne navodi se i kriminalistička struktura, kriminalistički odjel. Slažete li se?
SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Slažem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Jeste li vi, gospodine Buhin, u vašemu dugogodišnjem policijskom stažu ikada vidjeli da bi pripadnici specijalne policije vršili kriminalističku obradu bilo kojeg predmeta?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Niti vidio, niti čuo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodin predsjednik vam je predočio...

prevodioci: Izvinjavamo se. Molimo da zastupnik Odbrane ponovi pitanje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, prevodioci nisu... nisu ispratili vaše pitanje. Možete li molim vas da ga ponovite?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Zbog prijevoda, gospodine Buhin, a ja se žurim zbog poodmaklog vremena. Pitao sam vas: jeste li ikada vidjeli ili čuli da bi pripadnici specijalne policije obavljali kriminalističku obradu predmeta?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Nisam niti vidio, niti čuo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Kada je, dakle, gospodin Vesel u informativnoj bilješki napisao da je, navodno, sa vama razgovarao o tome da ste vi rekli da će na mjesto događaja biti upućena specijalna policija radi ispitivanja - to je, naprosto, nešto što nije logično, s obzirom na vaša policijska saznanja, zar ne?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Prema tome, da li možete potvrditi da tako nešto vi niste niti rekli?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Nisam siguran.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Da li ste uopće, gospodine Buhin, u ovom kratkom razgovoru koji ste sami tražili sa gospodinom Veselom, razgovarali o incidentu u selu Grubori?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Vjerojatno da sam spomenuo da će biti razgovora i o tome, ali detaljno o tome sa njim nisam razgovarao.

ADVOKAT MIKULIČIĆ– PITANJE: Hvala vam lijepo. Nemam drugih pitanja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Mikuličiću. Gospodine Margetts. Gledam na sat i nisam čak ni pitao prevodioce i ostale, što je trebalo da uradim, da li možemo još par minuta da nastavimo. Osim ako se radi o nečemu hitnom i što možete da završite za minut, zamoliću vas da razmotrite da li je apsolutno nužno da nastavite.

TUŽILAC MARGETTS: Gospodine predsjedavajući, ne postoji apsolutna nužnost, ne. Ja mogu da završim sa ovim problemom za nekoliko minuta, ako imamo nekoliko minuta. Možda ne jedan, ali dva ili tri.

SUDIJA ORIE: Dva ili tri. Ja gledam u kabine. Ako budem pažljivo gledao u sat i ako budem ograničio gospodina Margettsa na dva i po minuta, da li ćete vi – dva i po minuta. Nisam dobio odgovor. Ponekad ako se nešto ne osporava, pretpostavljam da se odobrava. Biću veoma striktan, dva i po minuta.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MARGETTS

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC MARGETTS: Hvala, gospodine predsedavajući i hvala prevodiocima.

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: Gospodine Buhin, dok ste odgovarali na pitanja časnog Suda, časnog sudije Oriea, vi ste napravili razliku između civilnih vozila i vojnih vozila. A pitanje je bilo: "Ali da li biste rekli da su vrata, prozori i sve to bili na civilnim vozilima, i kućni aparati, sve što se moglo utovariti u kamion? To je bilo isključivo ograničeno na civilna vozila." Vaš odgovor je bio: "Tačno tako. Mi smo mogli njih da kontroliramo i da vidimo što oni prevoze. Nismo mogli da kontroliramo one koje nismo mogli da vidimo što nose." Kada ste rekli „one“ da li ste tada mislili na vojna vozila?

SVEDOK BUHIN – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MARGETTS– PITANJE: A kako ste vi razumeli, ko je mogao da kontroliše kretanje vojnih vozila?

SUDIJA ORIE: Da li je to podstaknuto mojim pitanjem? Ja mislim... ja sam se uzdržao od daljih pitanja, jer ako pažljivo pogledate transkript ranijeg svedočenja o onome što se moglo videti i što se nije moglo videti, koji su kamioni bili otvoreni koji nisu, mislio sam da sam dovoljno obavešten o tome. Ja nisam pokrenuo pitanje ko su bile nadležne vlasti da se bave tim pitanjem. Svakako to nije proizašlo iz mojih pitanja.

TUŽILAC MARGETTS: Hvala, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Onda, gospodine Buhin, ovim se završava vaše svedočenje pred ovim Sudom. Ja bih želeo da vam se veoma zahvalim što ste došli u Hag i što ste odgovarali na mnoga, mnoga pitanja koja su vam postavile obe strane i Pretresno veće. Želim vam siguran povratak kući.

SVEDOK BUHIN: Hvala lijepo.

SUDIJA ORIE: Onda ćemo završiti sa radom, i nastavićemo sutra, 9. oktobra u 14.15 časova u sudnici broj 3.

Sednica je završena u 19.11h

Nastavlja se u sredu, 9. oktobra 2008, u 14.15h

